

แผนที่นำทาง (Roadmap) การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิง
(Achieve Gender Equality and Empower All Women and Girls)

โดย กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(ฉบับปรับปรุง วันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2564)

คำนำ

ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ ครั้งที่ 70 (The 70th Session of the United Nations General Assembly) เมื่อวันที่ 25 กันยายน ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ประเทศไทยและรัฐสมาชิกสหประชาชาติรวม 193 ประเทศ ได้ร่วมกันลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) รวมถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals - SDG) 17 เป้าหมายหลัก 169 เป้าหมายย่อย โดยทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายทั้งหมดภายใน 15 ปีข้างหน้าซึ่งตรงกับปี ค.ศ.2030 (พ.ศ. 2573)¹

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานรับผิดชอบและประสานงานหลักการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่สตรีและเด็กหญิง (Achieve Gender Equality and Empower all Women and Girls) ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ 1/2563 เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2563

ในการผลักดันการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การมีทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ดังนั้น กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจึงได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อขับเคลื่อนงานตาม “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5” ในวันศุกร์ที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2563 ณ โรงแรมรอยัล ริเวอร์ กรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำแผนที่นำทาง (Roadmap) เพื่อขับเคลื่อน SDG เป้าหมายที่ 5 ร่วมกับภาคีเครือข่ายในการทำงานที่เกี่ยวข้องทั้งจากภาครัฐ ภาคประชาสังคม และองค์กรระหว่างประเทศ รวมจำนวน 114 คน ได้แก่ ผู้แทนจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานงบประมาณ กรมอนามัย กรมที่ดิน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย มูลนิธิผู้หญิง มูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ สมาคมส่งเสริมศักยภาพสตรี สมาคมส่งเสริมศักยภาพสตรีพิการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และองค์การเพื่อการพัฒนาเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN WOMEN) ซึ่งจากความร่วมมือในการให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นจากผู้แทนของหน่วยงานต่าง ๆ ส่งผลให้การจัดทำแผนการขับเคลื่อนระดับเป้าหมายหลัก (SDG Roadmap) ประสบความสำเร็จ

¹ Resolution adopted by the General Assembly on 25 September 2015. See <https://undocs.org/en/A/RES/70/1>

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนที่นำทาง (Roadmap) การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 จะเป็นแนวทางที่จะสนับสนุนการดำเนินงานให้เกิดผล อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญ คือ การขับเคลื่อนแผนดังกล่าวให้เกิดการปฏิบัติเป็นก้าวต่อไปที่จะทำให้ผลอย่างเป็นรูปธรรมที่จะนำประเทศไทยสู่การบรรลุการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและเสริมพลังแก่สตรีและเด็กหญิง

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

มิถุนายน 2564

บทสรุปผู้บริหาร

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิง (Achieve Gender Equality and Empower all Women and Girls) ประกอบด้วย 9 เป้าหมายย่อย 14 ตัวชี้วัด ดังนี้

เป้าหมายย่อย		ตัวชี้วัด	
5.1	ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่	5.1.1	ส่งเสริม บังคับใช้ และติดตามตรวจสอบความเสมอภาค และการไม่เลือกปฏิบัติ ด้วยเหตุแห่งเพศ ไม่ว่าจะมีการกฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ก็ตาม
5.2	ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น	5.2.1	สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่อยู่ร่วมกับคู่รัก และถูกกระทำ ความรุนแรงทางร่างกายทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่รักปัจจุบัน หรือคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ
		5.2.2	สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจาก บุคคลอื่น ที่ไม่ใช่คู่รัก ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และ สถานที่เกิดเหตุ
5.3	ขจัดการปฏิบัติที่เป็นอันตรายทั้งหมด เช่น การแต่งงานในเด็ก ก่อนวัยอันควรและโดยการบังคับ และการขลิบอวัยวะเพศหญิง	5.3.1	สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 และ 18 ปี
		5.3.2	สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง อายุระหว่าง 15-49 ปี ที่ได้รับการขลิบ/เฉือนอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ
5.4	ยอมรับและให้คุณค่าการดูแลและการทำงานบ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้าง โดยการจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน และนโยบาย การคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุน การแบ่งภาระ ความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ	5.4.1	สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้าน และงานดูแลคนในครัวเรือนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และถิ่นที่อยู่
5.5	ประกันการมีส่วนร่วมของผู้หญิงอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำในทุกระดับในการตัดสินใจทาง	5.5.1	สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งใน (ก) รัฐสภา และ (ข) การปกครองท้องถิ่น

เป้าหมายย่อย		ตัวชี้วัด	
	การเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณสุข		(ก) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง ส.ว. และ ส.ส. (ข) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน อบจ. และ อบต.
		5.5.2	สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งบริหารใน (ก) ภาคราชการพลเรือนสามัญ (ข) ภาคราชการตำรวจ (ค) ภาคราชการตุลาการ (ง) ภาคราชการอัยการ
5.6	ประกันการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ได้ตกลงตามแผนปฏิบัติการของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนดังกล่าว	5.6.1	สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปี ที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง บนพื้นฐานของการได้รับข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และอนามัยเจริญพันธุ์
		5.6.2	จำนวนประเทศที่มีกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่ประกันว่าผู้หญิง และผู้ชายที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เข้าถึงข้อมูล การศึกษา และการดูแลด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์
5.a	ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าถึงกรรมสิทธิ์ การถือครองการควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศ	5.a.1	(a) สัดส่วนของจำนวนประชากรในภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามเพศ และ (b) สัดส่วนของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิถือครองที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามประเภทของการครอบครอง
		5.a.2	สัดส่วนของประเทศที่มีกรอบกฎหมาย (รวมถึงกฎจารีตประเพณี) ที่ประกันความเท่าเทียมของผู้หญิงในสิทธิการเป็นเจ้าของหรือครอบครองที่ดิน
5.b	สร้างเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมพลังแก่ผู้หญิง	5.b.1	สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย		ตัวชี้วัด	
5.c	รับรองและสร้างเสริมนโยบายที่ดี และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ	5.c.1	สัดส่วนของประเทศที่มีระบบติดตาม และการจัดสรรงบประมาณสาธารณะ เพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังผู้หญิง

สถานการณ์ภาพรวม

- **ประเด็นนโยบายและกฎหมาย**

ประเทศไทยมีกฎหมายที่ส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศที่สำคัญ ๆ อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 27 กำหนดให้บุคคลมีความเสมอภาคกันในทางกฎหมาย หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน มาตรา 71 วรรค 4 กำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณที่คำนึงถึงมิติเพศภาวะ (Gender Responsive Budgeting: GRB) มาตรา 90 กำหนดให้พรรคการเมืองคำนึงถึงความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายในการจัดทำบัญชีรายชื่อพรรค และมาตรา 128 การตั้งคณะกรรมการวิสามัญในรัฐสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือคนพิการหรือทุพพลภาพ ต้องกำหนดให้บุคคลประเภทดังกล่าวหรือผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับบุคคลประเภทร่วมเป็นกรรมการวิสามัญด้วยไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการวิสามัญทั้งหมด

ในส่วนของการขจัดเลือกปฏิบัติ พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 เป็นกฎหมายที่กำหนดการห้ามเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ซึ่งครอบคลุมคนทุกเพศ ทั้งหญิง ชาย และบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ โดยกำหนดกลไกในการป้องกันการเลือกปฏิบัติ วินิจฉัย คัดครอง ชดเชย และเยียวยาผู้ถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ได้แก่ คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.) คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.) และกองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

ในส่วนของนโยบาย ประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวของประเทศ มีแผนการปฏิรูปประเทศด้านสังคมเป็นแนวทางการลดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปัจจุบัน คือ ฉบับที่ 12 เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนปฏิรูปประเทศ ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ โดยในระยะ 5 ปีแรก เป็นการเตรียมความพร้อม คน สังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพสตรี (พ.ศ. 2560 – 2564) ปัจจุบัน คือ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาสตรี ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563 - 2565) เพื่อเป็นแนวทางหลักในการพัฒนาสตรีควบคู่ไปกับแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2562 – 2566) ที่กำหนดแผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มสตรีไว้เป็นการเฉพาะเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

- **ประเด็นความรุนแรง**

ในบริบทของประเทศไทย มีการจัดเก็บข้อมูลผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกเพศในหลายหน่วยงาน เช่น สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีหน่วยงานใดจัดเก็บข้อมูลครบถ้วนตามที่ตัวชี้วัดกำหนด

- **ประเด็นสุขภาพ**

จากข้อมูลการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์จากกรมอนามัย พบว่า อัตราการคลอดในวัยรุ่น มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยที่ผ่านมาประเทศไทยมีการปรับปรุงระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพที่ดี โดยจัดบริการสุขภาพถ้วนหน้า ยกเว้นสถานอนามัยเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และพัฒนาเครือข่ายการส่งต่อทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพเชื่อมโยงกันทั้งภาครัฐและเอกชน การให้ความรู้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท การสร้างความตระหนักในการดูแลสุขภาพ ทำให้ผู้หญิงมีสุขภาพที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ประเทศไทยได้มีการจัดทำพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 เน้นให้วัยรุ่นมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสาร การบริการอนามัยเจริญพันธุ์ และบริการสังคมอย่างไม่ถูกเลือกปฏิบัติ

- **ประเด็นเศรษฐกิจและภาระงานบ้าน**

ประเทศไทยมีสัดส่วนสตรีในภาคแรงงาน ร้อยละ 58.7 และมีบทบาทอย่างมากในภาคธุรกิจ โดยมีสัดส่วนผู้บริหารระดับสูงที่เป็นสตรี ร้อยละ 32 ซึ่งมากกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลกและในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ในส่วนของภาระงานบ้าน จากการสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2558 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า เพศหญิงใช้เวลาในการให้บริการและดูแลสมาชิกในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนเฉลี่ยวันละ 3.42 ชั่วโมงต่อวัน มากกว่าเพศชายที่ใช้เวลาวันละ 1.80 ชั่วโมง เป็นต้น

- **ประเด็นเทคโนโลยี**

จากรายงานการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2561 (ไตรมาส 1) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ 6 ปี ขึ้นไป พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ เพศชายคิดเป็นร้อยละ 90 และเพศหญิงร้อยละ 89.2

- **ประเด็นการมีส่วนร่วมในระดับตัดสินใจ**

ผู้หญิงยังคงมีส่วนร่วมในระดับตัดสินใจอยู่ในระดับที่ต่ำ ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พบว่า มีจำนวน ส.ส. หญิงเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จากร้อยละ 5.4 ในปี 2557 เป็น ร้อยละ 15.7 ในปี 2562 อย่างไรก็ตาม ส.ส. หญิง ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่า ส.ส. ชายมาก ในส่วนของ ส.ว. มีสัดส่วนสตรีลดลงจากร้อยละ 16.0 ในปี 2554 เป็นร้อยละ 15.6 ในปี 2557

ในระดับท้องถิ่น ในปี 2562 ผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีจำนวน 505 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 7.35 จากจำนวนทั้งสิ้น 6,867 คน

ในขณะที่ผู้ชายที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวน 6,362 คน คิดเป็นร้อยละ 92.65

ในภาคราชการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ข้าราชการในฝ่ายพลเรือนเป็นหญิงมากกว่าชาย คือ ร้อยละ 58.64 และร้อยละ 41.36 ตามลำดับ เพิ่มจาก พ.ศ. 2561 ที่มีข้าราชการหญิงร้อยละ 57.73 ในกลุ่มของข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และข้าราชการรัฐสภาสามัญนั้น มีผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับสูงที่เป็นหญิงร้อยละ 17.53 หากพิจารณาเฉพาะกลุ่มข้าราชการพลเรือนสามัญ ปรากฏว่ามีข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งนักบริหาร (หัวหน้า/รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง กรม) ที่เป็นหญิง ร้อยละ 26.78 ในจำนวนนี้ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับสูง ร้อยละ 25.74 และดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับต้น ร้อยละ 27.66

แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 ของประเทศไทย ประกอบด้วยการดำเนินการ 6 ด้าน คือ

1. การสร้างการตระหนักรู้ ประเด็นเพศภาวะ (Gender) ความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender Equality) การบูรณาการมิติเพศภาวะในการปฏิบัติงาน (Gender Mainstreaming) กฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสตรี เป็นต้น
2. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับเป้าหมายย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
3. กลไกการขับเคลื่อนระดับต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.) คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.) คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาสถานภาพสตรี (กสส.) ผู้บริหารด้านการเสริมสร้างบทบาทหญิงชายระดับกระทรวง และระดับกรม/เทียบเท่า (Chief Gender Equality Officer: CGEO) และศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย (Gender Focal Point: GFP)
4. การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยใช้หลักการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่ส่งผลให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบไปด้วย
 - การกำหนดนโยบายที่สนับสนุนการขับเคลื่อน SDGs 5
 - การกำหนด พิจารณา ทบทวน กฎหมาย/ระเบียบที่สนับสนุนการขับเคลื่อน
 - การสร้างกลไกและเครื่องมือที่สนับสนุนการขับเคลื่อน
 - การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศที่สนับสนุนการขับเคลื่อน
 - การปรับเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ
 - การเสริมพลังสตรี และจัดอุปสรรคที่ขัดขวางความก้าวหน้าของสตรี

5. ภาคิการพัฒน โดยระบุเครือขายการพัฒนเพื่อการขับเคลื่อน SDGs อาทิ (1) ภาคเอกชน (2) ภาควิชาการ (3) ภาคประชาสังคม และ (4) ภาคิการพัฒนระหว่างประเทศ
6. การติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนที่ยั่งยืน โดยการพัฒนาระบบติดตามเพื่อติดตามการดำเนินงานของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องประจำปี

สารบัญ

คำนำ	B
บทสรุปผู้บริหาร	D
ส่วนที่ 1 : ข้อมูลหน่วยงานผู้จัดทำ	1
ส่วนที่ 2 : ความเชื่อมโยงของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 ต่อประเทศไทย	2
ส่วนที่ 3 : สถานการณ์ตามรายเป้าหมายย่อย	4
เป้าหมายย่อย 5.1 : ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่	4
เป้าหมายย่อย 5.2 : ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น	6
เป้าหมายย่อย 5.3 : จัดการปฏิบัติที่เป็นอันตรายทั้งหมด เช่น การแต่งงานในเด็ก ก่อนวัยอันควรและโดยการบังคับ และการขลิบอวัยวะเพศหญิง	12
เป้าหมายย่อย 5.4 : ยอมรับและให้คุณค่าการดูแลและการทำงานบ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้าง โดยการจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน และนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนการแบ่งภาระความรับผิดชอบ ร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ	15
เป้าหมายย่อย 5.5 : ประกันการมีส่วนร่วมของผู้หญิงอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำ ในทุกระดับในการตัดสินใจทางการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ	17
เป้าหมายย่อย 5.6 : ประกันการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ได้ตกลงตามแผนปฏิบัติการของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนดังกล่าว	22
เป้าหมายย่อย 5a : ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าถึงกรรมสิทธิ์ การถือครอง การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศ	27

สารบัญ (ต่อ)

เป้าหมายย่อย 5b : สร้างเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมพลังแก่ผู้หญิง	28
เป้าหมายย่อย 5c : คุ้มครองและสร้างเสริมนโยบายที่ดี และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ	30
ส่วนที่ 4: แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 ของประเทศไทย	31
1. การสร้างการตระหนักรู้	31
2. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับเป้าหมายย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	38
3. กลไกการขับเคลื่อน	40
4. การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	46
5. ภาศึการพัฒนา	47
6. การติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	48
7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	48
ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิง	49
บรรณานุกรม	55

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 : จำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	7
ตารางที่ 2 : จำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข	8
ตารางที่ 3 : ช่วงอายุผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี ตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร	9
ตารางที่ 4 : จำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ	10
ตารางที่ 5 : จำนวนเหตุการณ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว	11
ตารางที่ 6 : การสมรสของผู้มีอายุน้อยและการมีสามี/ภรรยา มากกว่า 1 คน	12
ตารางที่ 7 : แนวโน้มการสมรสในวัยเด็ก (ผู้หญิง)	13
ตารางที่ 8 : จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาในรัฐสภา เปรียบเทียบปี พ.ศ. 2554, 2557 และ 2562	17
ตารางที่ 9 : จำนวนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตามตำแหน่ง และเพศ ปี 2562	18
ตารางที่ 10 : ชายหญิงในราชการฝ่ายพลเรือน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 จำแนกตามประเภทข้าราชการ	19
ตารางที่ 11 : ข้าราชการในตำแหน่งระดับสูง	20
ตารางที่ 12 : นักบริหาร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562	21

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 : Country Profile ของประเทศไทย	3
ภาพที่ 2 : Performance by Indicator	3
ภาพที่ 3 : การจัดอันดับคะแนน Gender Inequality Index (GII 2020)	3
ภาพที่ 4 : จำนวนผู้ถูกระบาดความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข ในปี 2562	7
ภาพที่ 5 : ลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรี	9
ภาพที่ 6 : ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการสมรส (นิกাহ์) บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี พ.ศ.2561	14
ภาพที่ 7 : เวลาที่ใช้โดยเฉลี่ยของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามกิจกรรมการให้บริการและดูแลสมาชิกในครัวเรือน เพศ และภาค	16
ภาพที่ 8 : เวลาที่ใช้โดยเฉลี่ยของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามกิจกรรมการให้บริการและดูแลสมาชิกในครัวเรือนและเพศ	16
ภาพที่ 9 : สัดส่วนผู้บริหารหญิงระดับสูงภาคเอกชน ปี 2560 - 2563	21
ภาพที่ 10 : อัตราการคลอดของหญิงอายุ 10-14 ปี ต่อประชากรหญิง 10-14 ปี 1,000 คน	23
ภาพที่ 11 : อัตราการคลอดของหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อประชากรหญิง 15-19 ปี 1,000 คน	23
ภาพที่ 12 : อาชีพของวัยรุ่นก่อนตั้งครรรภ์ ปี พ.ศ. 2559-2561	24
ภาพที่ 13 : สถานภาพการศึกษาขณะตั้งครรรภ์ ปี พ.ศ. 2559-2561	25
ภาพที่ 14 : การดำเนินชีวิตหลังคลอดบุตร ในกลุ่มที่ก่อนตั้งครรรภ์มีสถานภาพเป็นนักเรียน/นักศึกษา	26
ภาพที่ 15 : สัดส่วนเกษตรกรหญิงที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือพื้นที่ทำการเกษตร	27
ภาพที่ 16 : การใช้คอมพิวเตอร์ของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ ปี 2558-2562	28
ภาพที่ 17 : การใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ ปี 2558-2562	29
ภาพที่ 18 : การใช้โทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ ปี 2561	29

แผนที่นำทาง (Roadmap) การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่สตรีและเด็กหญิง
(Achieve Gender Equality and Empower All Women and Girls)

ส่วนที่ 1
ข้อมูลหน่วยงานผู้จัดทำ

หน่วยงาน	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ผู้ประสานงานหลัก	<ol style="list-style-type: none"><li data-bbox="891 730 1675 906">1. ผู้อำนวยการกองส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ โทร. 0 2642 7382 โทรสาร 0 2642 7743 E-mail : mm4gender@dwf.go.th , mm4gender@gmail.com<li data-bbox="891 930 1675 1145">2. ผู้อำนวยการกลุ่มมาตรการและกลไก กองส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ โทร.0 2642 7743 โทรสาร 0 2642 7743 E-mail : mm4gender@dwf.go.th , mm4gender@gmail.com<li data-bbox="891 1169 1675 1385">3. เจ้าหน้าที่กลุ่มมาตรการและกลไก กองส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ โทร.0 2642 7743 โทรสาร 0 2642 7743 E-mail : mm4gender@dwf.go.th , mm4gender@gmail.com

ส่วนที่ 2

ความเชื่อมโยงของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 ต่อประเทศไทย

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 “บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่สตรีและเด็กหญิง” (Achieve Gender Equality and Empower all Women and Girls) ประกอบด้วย 9 เป้าหมายย่อย 14 ตัวชี้วัด เป็นเป้าหมายที่จะสนับสนุนให้ไทยมีทิศทางในการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ คู่ครอง และพิทักษ์สิทธิสตรีบนพื้นฐานของคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล อาทิ อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (The Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women - CEDAW) ปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (Beijing Declaration and Platform for Action - BDPA) และวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development)

ตามที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ได้เผยแพร่รายงานเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน ปี พ.ศ. 2563 (Sustainable Development Report 2020) และการจัดอันดับการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDG Index 2020) ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในอันดับที่ 41 จาก 166 ประเทศ ด้วยคะแนนรวมทั้งหมด 74.5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน ในส่วนของเป้าหมายที่ 5 ประเทศไทยมีความก้าวหน้าพอสมควร (Moderately improving) ซึ่งได้รับการจัดอันดับความเท่าเทียมทางเพศทั่วโลกตามรายงานดัชนีช่องว่างทางเพศ (Global Gender Gap Index 2020) ให้อยู่อันดับที่ 75 จาก 153 ประเทศ ด้วยคะแนน 0.708 โดยที่คะแนน 1 หมายถึงระดับความเท่าเทียมทางเพศอย่างสมบูรณ์ โดยวัดจากความเสมอภาคใน 4 หมวดหลัก คือ ดัชนีด้านการมีส่วนร่วมและโอกาสทางเศรษฐกิจ (0.776 คะแนน เป็นอันดับที่ 22 ของโลก) สุขภาพและการอยู่รอด (0.978 คะแนน เป็นอันดับที่ 52 ของโลก) การสำเร็จการศึกษาในระดับสูง (0.991 คะแนน เป็นอันดับที่ 80 ของโลก) และอำนาจทางการเมือง (0.086 คะแนน เป็นอันดับที่ 129 ของโลก)² แต่ยังคงมีความท้าทายสูง (Significant challenge remain) ตามภาพที่ 1 โดยเฉพาะสัดส่วนของผู้หญิงในรัฐสภาที่มีเพียงร้อยละ 15.8³ ตามภาพที่ 2 อย่างไรก็ดี สัดส่วนดังกล่าวเป็นสัดส่วนที่ดีขึ้นจาก ร้อยละ 5.3 ในปี พ.ศ. 2562⁴ สอดคล้องกับคะแนนตัวชี้วัดตาม Gender Inequality Index (GII) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ Human Development Report ในประเด็นชี้วัดการเสริมศักยภาพ (Empowerment) ตัวชี้วัดสัดส่วนหญิงมีที่นั่งในสภาของประเทศไทย ร้อยละ 14.1 และได้รับการจัดอันดับคะแนน GI ในภาพรวมให้เป็นอันดับที่ 79⁵ ตามภาพที่ 3

ประเทศไทยตระหนักและให้ความสำคัญกับหลักความเสมอภาคระหว่างเพศ รวมทั้งการจัดการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ดังจะเห็นได้จากการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวของประเทศ มีแผนการปฏิรูปประเทศด้านสังคมเป็นแนวทางการลดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรม และ

² <https://thestandard.co/global-gender-gap-index-2020-2/>

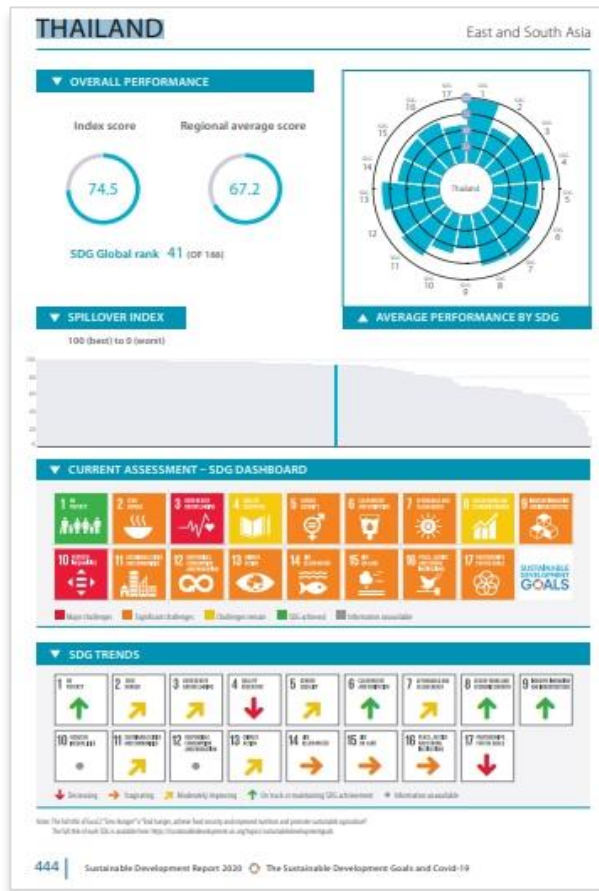
³ <https://sdgindex.org/reports/sustainable-development-report-2020/>

⁴ <https://sdgindex.org/reports/sustainable-development-report-2019/>

⁵ <http://hdr.undp.org/en/content/gender-inequality-index-gii>

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปัจจุบัน คือ ฉบับที่ 12 เป็นจุดเชื่อมต่อยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนปฏิรูปประเทศ ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ โดยในระยะ 5 ปีแรก เป็นการเตรียมความพร้อม คน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศ ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาสตรี ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563 – 2565) เพื่อเป็นแนวทางหลักในการพัฒนาสตรี ควบคู่ไปกับแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2562 – 2566) ที่กำหนดแผนสิทธิมนุษยชนของกลุ่มสตรีไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ภาพที่ 1 : Country Profile ของประเทศไทย

ที่มา : <https://sdgindex.org/reports/sustainable-development-report-2020/>

ภาพที่ 2 : Performance by Indicator

SDG5 – Gender Equality			
Demand for family planning satisfied by modern methods (% of females aged 15 to 49 who are married or in unions)	89.2	2016	● ↑
Ratio of female-to-male mean years of education received (%)	93.8	2018	● →
Ratio of female-to-male labor force participation rate (%)	78.0	2019	● ↑
Seats held by women in national parliament (%)	15.8	2020	● ↗

ที่มา : <https://sdgindex.org/reports/sustainable-development-report-2020/>

ภาพที่ 3 : การจัดอันดับคะแนน Gender Inequality Index (GII 2020)

Table 5. Gender Inequality Index						
HDI rank	Country	Gender inequality index		SDG3.1 Maternal mortality ratio	SDG3.7 Adolescent birth rate	SDG5.5 Share of seats in parliament
		Value	Rank	(deaths per 100,000 live births)	(births per 1,000 women ages 15–19)	(% held by women)
		2019	2019	2017	2015-2020	2019
67	Seychelles	53	62.1	21.2
67	Trinidad and Tobago	0.323	73	67	30.1	32.9
69	Albania	0.181	42	15	19.6	29.5
70	Cuba	0.304	67	36	51.6	53.2
70	Iran (Islamic Republic of)	0.459	113	16	40.6	5.9
72	Sri Lanka	0.401	90	36	20.9	5.3
73	Bosnia and Herzegovina	0.149	38	10	9.6	21.1
74	Grenada	25	29.2	39.3
74	Mexico	0.322	71	33	60.4	48.4
74	Saint Kitts and Nevis	13.3
74	Ukraine	0.234	52	19	23.7	20.5
78	Antigua and Barbuda	42	42.8	31.4
79	Peru	0.395	87	88	56.9	30.0
79	Thailand	0.359	80	37	44.9	14.1
81	Armenia	0.245	54	26	21.5	23.5
82	North Macedonia	0.143	37	7	15.7	39.2
83	Colombia	0.428	101	83	66.7	19.6
84	Brazil	0.408	95	60	59.1	15.0
85	China	0.168	39	29	7.6	24.9
86	Ecuador	0.384	86	59	79.3	38.0

ที่มา : <http://hdr.undp.org/en/content/gender-inequality-index-gii>

ส่วนที่ 3
สถานการณ์ตามรายเป้าหมายย่อย

เป้าหมายย่อย 5.1 : ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

การยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่ ตามเป้าหมายย่อย 5.1 ยึดคำจำกัดความ “เลือกปฏิบัติต่อสตรี” ตาม CEDAW⁶ ว่า หมายถึง การแบ่งแยก การกีดกัน หรือการจำกัดใด ๆ เพราะเหตุแห่งเพศ ซึ่งมีผลหรือความมุ่งประสงค์ที่จะทำลายหรือทำให้เสื่อมเสียการยอมรับการได้อุปโภค หรือใช้สิทธิโดยสตรี โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพด้านการสมรส บนพื้นฐานของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมของพลเมือง หรือด้านอื่น ๆ⁷ ในส่วนของตัวชี้วัด 5.1.1 ส่งเสริม บังคับใช้ และติดตามตรวจสอบความเสมอภาค และการไม่เลือกปฏิบัติ ด้วยเหตุแห่งเพศไม่ว่าจะมีกรอบกฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ก็ตาม มีการให้คำจำกัดความว่า 1) มีกฎหมายระดับชาติที่ส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ และไม่ให้มีการกีดกันต่อผู้หญิงและเด็ก และ 2) มีกลไกที่ “บังคับและกำกับติดตาม” การนำไปใช้ให้สอดคล้องกับกรอบกฎหมายทุกส่วน⁸ เช่น

1) กฎหมาย

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 รับรองความเสมอภาคระหว่างเพศไว้ใน มาตรา 27 ซึ่งกำหนดว่าบุคคลย่อมเสมอกันในทางกฎหมายหญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน โดยห้ามการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลรวมถึงเนื่องจากเหตุแห่งเพศ ทั้งนี้ รัฐสามารถกำหนดมาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่นหรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส โดยไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ ในขณะที่มาตรา 71 วรรค 4 กำหนดเรื่องการจัดสรรงบประมาณที่คำนึงถึงมิติเพศภาวะ (Gender Responsive Budgeting - GRB) โดยระบุให้รัฐจัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการที่แตกต่างกันของเพศ วัย และสภาพของบุคคล เพื่อความเป็นธรรม

- ในประเด็นเรื่องการเมืองและการตัดสินใจ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 90 กำหนดให้พรรคการเมืองคำนึงถึงความเท่าเทียมระหว่างหญิงชายในการจัดทำบัญชีรายชื่อพรรค และในมาตรา 128 การตั้งคณะกรรมการวิสามัญในรัฐสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือคนพิการหรือทุพพลภาพ ต้องกำหนดให้บุคคลประเภทดังกล่าวหรือผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับบุคคลประเภานั้น

⁶ อ้างถึง รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการ “การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง (Gender Equality) โดย ดร. กรกิต ชุ่มกรานต์ และคณะผู้วิจัย หน้า 18

⁷ Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW). สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. 2551. หน้า 32

⁸ อ้างถึง รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการ “การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง (Gender Equality) โดย ดร. กรกิต ชุ่มกรานต์ และคณะผู้วิจัย หน้า 20

โดยตรง ร่วมเป็นกรรมาธิการวิสามัญด้วยไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมาธิการวิสามัญทั้งหมด

- ในส่วนของการจัดเลือกปฏิบัติ พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 เป็นกฎหมายที่กำหนดการห้ามเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ซึ่งครอบคลุมคนทุกเพศ ทั้งหญิง ชาย และบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ โดยกำหนดกลไกในการป้องกันการเลือกปฏิบัติ วินิจฉัย คຸ້ມครอง ชดเชย และเยียวยา ผู้ถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ได้แก่ คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.) คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.) และกองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

- ด้านการทำงาน ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติการจัดหางานและคຸ້ມครองคนหางาน พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติคຸ້ມครองแรงงาน (ฉบับที่ 2 และ 3) และ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2562) ได้กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าตอบแทนให้ลูกจ้างในอัตราที่เท่ากันทั้งหญิงและชายในงานที่มีค่าเท่าเทียมกัน (equal pay for equal work) และขยายระยะเวลาในการลาคลอดบุตรจาก 90 วัน เป็น 98 วัน โดยได้รับค่าจ้าง

- การตั้งครรรณในวัยรຸ້ນ พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรรณในวัยรຸ້น พ.ศ. 2559 ตราขึ้นเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหการตั้งครรรณในวัยรຸ້น ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศไทย โดยพระราชบัญญัติรับรองสิทธิติดสินใจด้วยตนเอง สิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารและความรู้ และการบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงสิทธิและบริการอื่น ๆ โดยบูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวง เมื่อปี พ.ศ. 2561 ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้สถานศึกษาทุกระดับจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาที่เหมาะสมกับช่วงวัย ในกรณีที่มีนักเรียนหรือนักศึกษาตั้งครรรณ สถานศึกษาต้องไม่ให้นักเรียนหรือนักศึกษาที่ตั้งครรรณออกจากสถานศึกษา เว้นแต่เป็นการย้ายสถานศึกษา และต้องจัดให้มีระบบการดูแล ช่วยเหลือ และคຸ້ມครองนักเรียนหรือนักศึกษาดังกล่าว อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง

- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาสตรี ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563 - 2565)⁹ เป็นแผนหลักในการเสริมพลังสตรีและส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “สร้างสังคมเสมอภาค ปราศจากการเลือกปฏิบัติ สตรีมีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคงปลอดภัย ร่วมสร้างชาตินำสมัย” ประกอบไปด้วย 5 มาตรการ คือ มาตรการที่ 1 ปรับเปลี่ยนเจตคติของสังคมในประเด็นความเสมอภาคเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย (Paradigm Shift Measures) มาตรการที่ 2 เสริมพลัง เพิ่มบทบาท

⁹ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาสตรี ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563 - 2565) จัดทำขึ้นโดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรี พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งคณะรัฐมนตรี (ครม.) มีมติเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2560 เห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นแผนหลักด้านการพัฒนาสตรี และแผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรี พ.ศ. 2560 - 2564 ซึ่งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้เห็นชอบเมื่อเดือนเมษายน 2561 มาปรับปรุงรูปแบบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ สศช. กำหนด พร้อมขยายระยะเวลาเพิ่มขึ้น 1 ปี ถึง พ.ศ. 2565 เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 ซึ่งเห็นชอบการจำแนกแผนออกเป็น 3 ระดับ คือ แผนระดับที่ 1 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับที่ 2 ได้แก่ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และแผนความมั่นคง ส่วนแผนระดับที่ 3 หมายถึง แผนที่จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของแผนระดับที่ 1 และ 2 ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ หรือจัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด หรือจัดทำขึ้นตามพันธกรณีหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศ เช่น แผนของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ แผนบูรณาการรวมทั้งแผนปฏิบัติการทุกระดับ และมติ ครม. เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2562 เห็นชอบให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ 3 ในความรับผิดชอบตามนัยมติ ครม. เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่มา : แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาสตรี ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563 - 2565)

การมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตแก่สตรีทุกกลุ่ม และทุกระดับ (Empowerment Measures) มาตรการที่ 3 พัฒนาเงื่อนไขและปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาสตรีที่มีประสิทธิผลและเสมอภาค (Enabling Condition Measures) มาตรการที่ 4 กำหนดมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน คุ้มครอง ช่วยเหลือ และเยียวยา (Protective and Corrective Measures) และมาตรการที่ 5 สร้างความเข้มแข็งของกลไกและกระบวนการพัฒนาสตรี (Strengthen WID Mechanism and Processes)

2) กลไกในการดำเนินการเพื่อขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี และส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

- กลไกระดับชาติ เช่น คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.) คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.) คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มชาติพันธุ์ และผู้มีความหลากหลายทางเพศ
- กลไกการขับเคลื่อนระดับกระทรวง เช่น คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาสถานภาพสตรี (กสส.) คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม SDG 5 ผู้บริหารด้านการเสริมสร้างบทบาทหญิงชายระดับกระทรวง และระดับกรม/เทียบเท่า (Chief Gender Equality Officer: CGEO) และศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย (Gender Focal Point: GFP)

เป้าหมายย่อย 5.2 : ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น

เป้าหมายย่อย 5.2 มีตัวชี้วัด 2 ข้อ คือ 5.2.1 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อยู่ร่วมกับคู่รัก และถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่รักปัจจุบัน หรือคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ และ 5.2.2 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่คู่รัก ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และสถานที่เกิดเหตุ

ในบริบทของประเทศไทย มีการจัดเก็บข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกเพศในหลายหน่วยงาน อย่างไรก็ตามยังไม่มีหน่วยงานใดจัดเก็บข้อมูลครบถ้วนตามตัวชี้วัด 5.2.1 และ 5.2.2 ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้ถูกกระทำความรุนแรง ผู้กระทำความรุนแรง รูปแบบความรุนแรง อายุ เพศ เวลา และสถานที่เกิดเหตุ

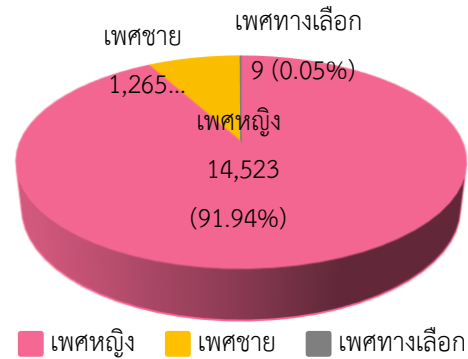
ข้อมูลตามตารางที่ 1 และภาพที่ 4 แสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข ในปี 2562 จำนวน 15,797 ราย หรือ 43 ราย/วัน ในจำนวนนี้ ผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงมากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 14,523 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.94 รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 1,265 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.01 และเพศทางเลือก จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.05 โดยเป็นผู้ถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 9,441 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.77 ถูกกระทำความรุนแรงทางเพศ จำนวน 5,191 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.86 ถูกกระทำความรุนแรงทางจิตใจ จำนวน 773 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.89 ถูกละเลยทอดทิ้ง จำนวน 343 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.17 และถูกล่อลวง/บังคับแสวงหาประโยชน์จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.31 ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 1 : จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ปี	โรงพยาบาล (แห่ง)	เพศผู้ถูกกระทำความรุนแรง (ราย)			รวม (ราย)	เฉลี่ยการถูกทำร้าย (ราย/วัน)
		เพศชาย	เพศหญิง	เพศทางเลือก		
2559	558	1,079	18,919	20	20,018	55
2560	622	1,301	19,910	7	21,218	58
2561	440	972	13,248	17	14,237	39
2562	512	1,265	14,523	9	15,797	43

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 27 มกราคม 2563

ภาพที่ 4 : จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงจำแนกตามเพศที่มารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข ในปี 2562

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ตารางที่ 2 : จำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงจำแนกตามประเภทของการกระทำความรุนแรงที่มีารับบริการของศูนย์พึ่งได้ กระทรวงสาธารณสุข

ประเภทของการกระทำความรุนแรง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทางร่างกาย	9,441	59.77
ทางเพศ	5,191	32.86
- โดยสมัครใจ	2,229	
เด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี	1,280	
บุคคลอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์	949	
- โดยไม่สมัครใจ	2,790	
กระทำชำเรา	2,107	
กระทำอนาจาร	683	
- อื่น ๆ (เช่น สงสัยว่าถูกระทำชำเรา, ญาติสงสัย)	172	
ทางจิตใจ	773	4.89
การละเลยทอดทิ้ง	343	2.17
การล่อลวง/บังคับแสวงหาผลประโยชน์	49	0.31
รวม	15,797	100.00

ที่มา : กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ณ วันที่ 27 มกราคม 2563

1) สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

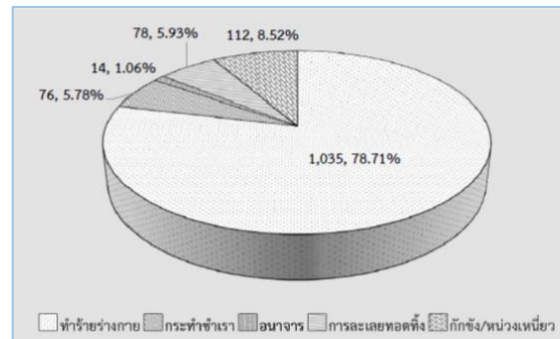
จากข้อมูลผู้เข้ารับบริการศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร ในช่วงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2562 ตามตารางที่ 3 มีผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว จำนวนรวม 1,315 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำหรับช่วงอายุที่ถูกระทำความรุนแรงมากที่สุดใน 3 อันดับแรก ได้แก่ เพศหญิงในช่วงระหว่างอายุมากกว่า 18 ปี จำนวน 984 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.83 รองลงมา คือ เพศหญิงในช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.75 และเพศหญิงในช่วงระหว่างอายุ 15-18 ปี จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.62 ของจำนวนผู้ถูกระทำความรุนแรงทั้งหมด โดยถูกทำร้ายร่างกาย 1,035 ราย คิดเป็นร้อยละ 78.71 ถูกกระทำชำเรา 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.78 ถูกอนาจาร 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.06 ถูกละเลยทอดทิ้ง 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.93 และถูกกักขังหน่วงเหนี่ยว 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.52 ตามภาพที่ 5

ตารางที่ 3 : ช่วงอายุผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลที่อยู่ในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)		
	ชาย	หญิง	รวม
ช่วงอายุต่ำกว่า 15 ปี	105	115	220
ช่วงอายุระหว่าง 15-18 ปี	24	87	111
ช่วงอายุมากกว่า 18 ปี	0	984	984
รวมจำนวน	129	1,186	1,315
รวมจำนวนทั้งสิ้น	1,315		

ที่มา : สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 5 : ลักษณะปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการของ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและสตรีตามโรงพยาบาลในสังกัดสำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

ที่มา : สำนักงานการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

2) โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

จากข้อมูลจำแนกเพศจำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากโรงพยาบาลตำรวจ ในระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม 2562 ตามตารางที่ 4 มีจำนวน 133 ราย เป็นหญิง จำนวน 129 ราย เป็นชาย 4 ราย สูงสุด 3 อันดับแรก พบว่าเป็นผู้หญิงที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 26-40 ปี จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.91 รองลงมา อยู่ในช่วงอายุ 6-12 ปี จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.60 และช่วงอายุ 18-25 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.05 เป็นเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่สามีกระทำต่อภรรยามากที่สุด จำนวน 65 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 48.87 รองลงมา คือ ญาติกระทำต่อญาติ จำนวน 25

เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.80 และบิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยงกระทำความรุนแรงในครอบครัวกับบุตรเลี้ยง จำนวน 15 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 11.28 ของจำนวนความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำทั้งหมดตามตารางที่ 5 และสถานที่ที่เกิดเหตุความรุนแรงในครอบครัวมากที่สุด คือ ในบ้านของตน จำนวน 104 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 78.20 รองลงมา คือ บ้านผู้อื่น จำนวน 20 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.04 และสถานที่ทำงาน/ร้านอาหาร/ผับ จำนวน 4 เหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 3.01

ตารางที่ 4 : จำนวนผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ	ผู้ถูกกระทำ (ราย)			
	ชาย	หญิง	อื่นๆ	รวม
ต่ำกว่า 5 ปี	1	4	-	5
6-12 ปี	1	24	-	25
13-17 ปี	-	21	-	21
18-25 ปี	1	22	-	23
26-40 ปี	1	36	-	37
41-ไม่เกิน 59 ปี	-	18	-	18
อายุ 60 ปี ขึ้นไป	-	4	-	4
ไม่ระบุ	-	-	-	-
รวมจำนวน	4	129	-	133

ที่มา : โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางที่ 5 : จำนวนเหตุการณ์เชิงความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

ความสัมพันธ์		จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ		
สามี	ภรรยา	65	48.87
ญาติ	ญาติ	25	18.80
บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	บุตรเลี้ยง	15	11.28
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	หลาน	11	8.27
บิดา/มารดา	บุตร	9	6.78
น้อง	พี่	3	2.25
พี่	น้อง	2	1.50
ภรรยา	สามี	1	0.75
บุตร	บิดา/มารดา	1	0.75
บุตรเลี้ยง	บิดาเลี้ยง/มารดาเลี้ยง	1	0.75
หลาน	ปู่/ย่า/ตา/ยาย	-	-
รวม		133	100

ที่มา : โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3) ศูนย์ช่วยเหลือสังคม (Social Assistance Center) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อมูลจากศูนย์ช่วยเหลือสังคมเกี่ยวกับจำนวนสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่ขอรับบริการจากศูนย์ช่วยเหลือสังคม ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2562 มีจำนวน 795 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.54 โดยถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 786 ราย คิดเป็นร้อยละ 98.87 รองลงมา คือ ล้วงกระเป๋า 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.01

4) บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน

ในระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2562 มีจำนวนสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงเข้ารับบริการของบ้านพักเด็กและครอบครัว รวม 1,101 ราย เป็นความรุนแรงทางร่างกาย จำนวน 619 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.22 ทางจิตใจ 215 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.53 และทางเพศ 257 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.34 เป็นต้น

เป้าหมายย่อย 5.3 : ขจัดการปฏิบัติที่เป็นอันตรายทั้งหมด เช่น การแต่งงานในเด็ก ก่อนวัยอันควรและโดยการบังคับ และการขลิบอวัยวะเพศหญิง

เป้าหมายย่อย 5.3 ประกอบไปด้วยตัวชี้วัด 2 ข้อ ได้แก่ ตัวชี้วัด 5.3.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 และ 18 ปี และตัวชี้วัด 5.3.2 สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง อายุระหว่าง 15-49 ปี ที่ได้รับการขลิบ/เฉือนอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ

ในส่วนของการสำรวจการฉีกตัวชี้วัด 5.3.1 จากข้อมูลการสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (ข้อมูลปี พ.ศ. 2558-2559 และปี พ.ศ. 2562) พบว่า การสมรสในวัยเด็กของผู้หญิงมีแนวโน้มลดลงทั้งกลุ่มที่สมรสก่อน 15 ปี และก่อน 18 ปี กล่าวคือ ข้อมูล พ.ศ. 2558-2559 พบว่า ผู้หญิง ร้อยละ 4.3 สมรสก่อนอายุ 15 ปี และร้อยละ 21.3 สมรสก่อนอายุ 18 ปี ตามตารางที่ 6 ในขณะที่ข้อมูล พ.ศ. 2562 พบว่า ผู้หญิง ร้อยละ 3.8 สมรสก่อนอายุ 15 ปี และร้อยละ 18.3 สมรสก่อนอายุ 18 ปี ตามตารางที่ 7 ของปี 2563 ผู้หญิง ร้อยละ 3.0 สมรสก่อนอายุ 15 ปี และร้อยละ 20.2 สมรสก่อนอายุ 18 ปี

ตารางที่ 6 : การสมรสของผู้มีอายุน้อยและการมีสามี/ภรรยา มากกว่า 1 คน

การสมรสของผู้มีอายุน้อยและการมีสามี/ภรรยา มากกว่า 1 คน			
หมายเลขตัวชี้วัด	ตัวชี้วัด	คำอธิบาย	ค่าของตัวชี้วัด
8.4	การสมรสก่อนอายุ 15 ปี	ร้อยละของผู้อายุ 15-49 ปี ที่สมรสหรืออยู่กับ อันสามีภรรยาครั้งแรกก่อนอายุครบ 15 ปี ก) ผู้หญิง ข) ผู้ชาย	4.3 1.7
8.5	การสมรสก่อนอายุ 18 ปี	ร้อยละของผู้อายุ 20-49 ปี ที่สมรสหรืออยู่กับ อันสามีภรรยาครั้งแรกก่อนอายุครบ 18 ปี ก) ผู้หญิง ข) ผู้ชาย	21.3 8.0
8.6	ผู้มีอายุ 15-19 ปี ที่ ขณะนั้นสมรสหรืออยู่กับ อันสามีภรรยา	ร้อยละของผู้มีอายุ 15-19 ปี ที่ขณะนั้นสมรสหรือ อยู่กับอันสามีภรรยา ก) ผู้หญิง ข) ผู้ชาย	14.1 6.8
8.7	การมีสามี/ภรรยา มากกว่า 1 คน	ร้อยละของผู้มีอายุ 15-49 ปี ที่ขณะนั้นมีสามี/ภรรยา มากกว่า 1 คน ก) ผู้หญิง ข) ผู้ชาย	3.4 2.9
8.8a 8.8b	ความแตกต่างของอายุ คู่สมรส	ร้อยละของผู้หญิงอายุน้อย ที่ขณะนั้นสมรสหรืออยู่กับ อันสามีภรรยาที่คู่สมรสที่อายุแก่กว่า 10 ปีขึ้นไป (a) ผู้หญิงอายุ 15-19 ปี (b) ผู้หญิงอายุ 20-24 ปี	7.5 15.1

ที่มา : การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2558-2559 หน้า 19¹⁰

ตารางที่ 7 : แนวโน้มการสมรสในวัยเด็ก (ผู้หญิง)

ตาราง PR.3.2W: แนวโน้มของการสมรสในวัยเด็ก (ผู้หญิง)												
ร้อยละของผู้หญิงที่สมรสหรืออยู่กับผู้ชายก่อนอายุ 15 และ 18 ปี จำแนกตามพื้นที่ ประเทศไทย พ.ศ. 2562												
	ในเขตเทศบาล				นอกเขตเทศบาล				ทั้งสิ้น			
	ร้อยละของผู้หญิงที่สมรสก่อนอายุ 15 ปี	จำนวนผู้หญิงอายุ 15-49 ปี	ร้อยละของผู้หญิงที่สมรสก่อนอายุ 18 ปี	จำนวนผู้หญิงอายุ 20-49 ปี	ร้อยละของผู้หญิงที่สมรสก่อนอายุ 15 ปี	จำนวนผู้หญิงอายุ 15-49 ปี	ร้อยละของผู้หญิงที่สมรสก่อนอายุ 18 ปี	จำนวนผู้หญิงอายุ 20-49 ปี	ร้อยละของผู้หญิงที่สมรสก่อนอายุ 15 ปี	จำนวนผู้หญิงอายุ 15-49 ปี	ร้อยละของผู้หญิงที่สมรสก่อนอายุ 18 ปี	จำนวนผู้หญิงอายุ 20-49 ปี
ยอดรวม	2.9	12,401	14.3	11,110	4.7	12,686	22.3	11,145	3.8	25,087	18.3	22,256
อายุ												
15-19	1.7	1,291	na	na	3.5	1,540	na	na	2.7	2,831	na	na
15-17	0.9	834	na	na	3.4	1,078	na	na	2.3	1,911	na	na
18-19	3.3	457	na	na	3.7	463	na	na	3.5	920	na	na
20-24	2.4	1,610	16.9	1,610	3.9	1,155	24.8	1,155	3.0	2,764	20.2	2,764
25-29	2.4	1,649	12.0	1,649	5.8	1,422	23.5	1,422	3.9	3,070	17.3	3,070
30-34	4.0	1,741	14.1	1,741	4.4	1,559	22.4	1,559	4.2	3,300	18.0	3,300
35-39	3.2	1,900	14.1	1,900	6.4	1,955	22.0	1,955	4.8	3,854	18.1	3,854
40-44	3.7	2,168	15.2	2,168	3.8	2,353	20.4	2,353	3.8	4,520	17.9	4,520
45-49	2.2	2,044	13.5	2,044	5.0	2,703	22.4	2,703	3.8	4,747	18.6	4,747
na: ไม่เข้าข่าย												

ที่มา : การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2562 หน้า 243¹¹

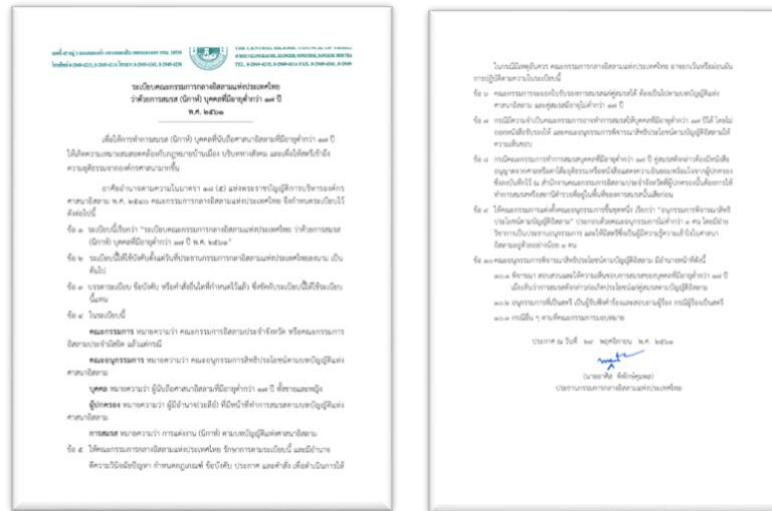
%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%20%E0%B8%9E.%E0%B8%A8.%202558-2559%20-%20%E0%B8%9C%E0%B8%A5%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%88%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B8%8D.pdf

11

<https://www.unicef.org/thailand/media/5151/file/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%88%E0%B8%AA%E0%B8%96%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B9%8C%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B9%87%E0%B8%81%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%AA%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B9%83%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%202562%20->

ในส่วนของปัญหาการแต่งงานก่อนวัยอันควรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ องค์การศาสนาอิสลามห่วงใยคุณภาพชีวิตของเด็กในพื้นที่จึงได้มีมติเป็นเอกฉันท์ออกระเบียบมาตรการ เรื่อง “ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการสมรส (นิกাহ์) บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี พ.ศ.2561” ให้มีสตรีร่วมเป็นอนุกรรมการพิจารณาสิทธิประโยชน์ตามบัญญัติอิสลาม เพื่อรับฟังคำร้องและสอบถามผู้ร้อง กรณีผู้ร้องเป็นสตรี และพิจารณาสอบสวน และให้ความเห็นชอบการสมรสของบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี เมื่อเห็นว่าการสมรสดังกล่าวก่อเกิดประโยชน์แก่คู่สมรสตามบัญญัติอิสลาม ตาม**ภาพที่ 6** และปีงบประมาณ 2562 ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ร่วมกับศูนย์ประสานงานสำนักจุฬาราชมนตรีประจำภาคใต้ดำเนินการจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการแต่งงานเด็กและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนด้านเด็กและสตรี เพื่อให้ผู้นำศาสนา สถาบันการศึกษา และหน่วยงานภาครัฐตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกัน คุ้มครอง และการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้หญิงและเด็กในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ภาพที่ 6 : ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการสมรส (นิกাহ์) บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี พ.ศ.2561

ที่มา : https://www.cicot.or.th/storages/contents/attachments/Nikah_TH.pdf

ในส่วนของสถานการณ์ตัวชี้วัด 5.3.2 ในปัจจุบันยังไม่มี การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัดดังกล่าว

เป้าหมายย่อย 5.4 : ยอมรับและให้คุณค่าการดูแลและการทำงานบ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้าง โดยการจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน และนโยบาย การคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนการแบ่งภาระความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

จากเอกสาร “งานบ้าน-งานที่มีคุณค่า คู่มือสำหรับแรงงานทำงานบ้านในประเทศไทย” โดย องค์การแรงงานระหว่างประเทศ พ.ศ. 2552 งานบ้านเป็นงานที่มีคุณค่า ไม่ว่าจะเป็นแรงงานต่างชาติหรือแรงงานไทย ชายหรือหญิง เด็กหรือผู้ใหญ่ ทุกคนมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และมีสิทธิที่จะได้รับการเคารพ ได้รับค่าจ้าง ที่ยุติธรรม ได้ทำงานอย่างปลอดภัย มีเวลาพักผ่อน และมีพื้นที่ส่วนตัว คู่มือดังกล่าว ยังได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “แรงงานทำงานบ้าน” (Domestic Worker) ว่า “คือ บุคคล หญิงหรือชายที่ทำงานในบ้านหรือรอบ ๆ บ้านตามที่ได้รับมอบหมายโดยได้รับค่าจ้างเป็นการตอบแทน...” แรงงานทำงานบ้านจำนวนมากเป็นผู้หญิง และงานส่วนใหญ่ก็มักถูกมองว่าเป็น “งานของผู้หญิง” ในประเทศไทย มีผู้ชายทำงานเป็นลูกจ้างในบ้านเช่นกัน และแรงงานทำงานบ้านมักถูกขอให้ช่วยงานที่เป็นธุรกิจหรือกิจการของครอบครัวด้วย จะเห็นได้ว่าคำจำกัดความนี้ให้ความสำคัญกับแรงงานที่ได้รับค่าจ้างที่อาจได้รับความยุติธรรมได้¹²

ในส่วนของแรงงานที่ไม่ได้รับค่าจ้าง มีการอ้างถึงการกล่าวสุนทรพจน์ของ Helen Clark, UNDP Administrator ในวาระการนำเสนอรายงานพัฒนาการของมนุษย์ ประจำปี 2558 ว่า ไม่เพียงแต่ผู้หญิงจะทำงานที่ไม่ได้รับค่าจ้างมากกว่าผู้ชาย เมื่อได้รับค่าจ้างก็ยังได้น้อยกว่าผู้ชาย และผู้หญิงทั่วโลกได้รับค่าจ้างน้อยกว่าผู้ชายโดยทั่วไปประมาณร้อยละ 24¹³

เป้าหมายย่อย 5.4.1 มีตัวชี้วัด 1 ข้อ คือ ตัวชี้วัดที่ 5.4.1 สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้าน และงานดูแลคนในครัวเรือนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และถิ่นที่อยู่ ในบริบทของประเทศไทย มีการสำรวจโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง การสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2558¹⁴ ในภาพรวมของประเทศไทย เพศหญิงมีจำนวนชั่วโมงการให้บริการและดูแลสมาชิกในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนมากกว่าเพศชาย ตามภาพที่ 7 เฉลี่ยทำกิจกรรมวันละ 2.83 ชั่วโมง ผู้หญิงใช้เวลาเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย (3.42 และ 1.80 ชั่วโมง ตามลำดับ) เป็นการดูแลสมาชิกในครัวเรือนตนเอง (เช่น การดูแลเด็ก ผู้ป่วย ผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นสมาชิกของครัวเรือน เป็นต้น) เฉลี่ยวันละ 2.65 ชั่วโมง การให้บริการครัวเรือนของตนเอง (เช่น การทำงานบ้าน การจับจ่ายซื้อของเพื่อใช้ใน

¹² <https://pubhtml5.com/srmw/eefl/basic>

¹³ อ้างถึง รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการ “การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สตรีและเด็กหญิง (Gender Equality) โดย ดร. กรกิต ชุ่มกรานต์ และคณะผู้วิจัย หน้า 71

¹⁴ การสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง การสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2558

http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/%E0%B8%94%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%82%E0%B8%B2%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B8%99%E0%B8%B2/Time_use_of_the_population/2558/6.%20%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%89%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%9A%E0%B8%B9%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B9%8C.pdf

ครัวเรือน การดูแลสัตว์เลี้ยง เป็นต้น) เฉลี่ยวันละ 2.21 ชั่วโมง ซึ่งทั้งสองกิจกรรมนี้ เพศหญิงใช้เวลาเฉลี่ยมากกว่าเพศชายวันละ 1.33 และ 1.25 ชั่วโมง ตามลำดับ สำหรับการให้บริการและดูแลสมาชิกในครัวเรือนทุกภาคใช้เวลาใกล้เคียงกันเฉลี่ยวันละ 2.72-2.95 ชั่วโมง ตามภาพที่ 8

ภาพที่ 7 : เวลาที่ใช้โดยเฉลี่ยของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามกิจกรรมการให้บริการและดูแลสมาชิกในครัวเรือน เพศ และภาค

กิจกรรม	ทั่วราชอาณาจักร			เฉลี่ยชั่วโมงต่อวัน				
	รวม	ชาย	หญิง	กทม.	กลาง	เหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือ	ใต้
การให้บริการและดูแลสมาชิกในครัวเรือน	2.83	1.80	3.42	2.83	2.72	2.75	2.95	2.91
1 การให้บริการในครัวเรือนของตนเอง โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน	2.21	1.39	2.64	2.26	2.17	2.17	2.27	2.16
2. การให้บริการดูแลสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน	2.65	1.76	3.09	2.41	2.53	2.44	3.06	2.46

หมายเหตุ : เวลาเฉลี่ยในการทำกิจกรรมเฉพาะผู้ทำกิจกรรมนั้นๆ

ที่มา : การสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง การสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2558

ภาพที่ 8 : เวลาที่ใช้โดยเฉลี่ยของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามกิจกรรมการให้บริการและดูแลสมาชิกในครัวเรือนและเพศ

ที่มา : การสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เรื่อง การสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ. 2558

เป้าหมายย่อย 5.5 : ประกันการมีส่วนร่วมของผู้หญิงอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผล และโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำในทุกระดับในการตัดสินใจทางการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ

เป้าหมายย่อย 5.5 ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 2 ข้อ คือ **ตัวชี้วัดที่ 5.5.1** สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งใน (ก) รัฐสภา และ (ข) การปกครองท้องถิ่น (ก) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) และ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) (ข) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน อบจ. และ อบต. และ **ตัวชี้วัดที่ 5.5.2** สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่ง ในตำแหน่งบริหารใน (ก) ภาคราชการพลเรือนสามัญ (ข) ภาคราชการตำรวจ (ค) ภาคราชการตุลาการ และ (ง) ภาคราชการอัยการ

จากการรวบรวมข้อมูลจำนวน ส.ส. และ ส.ว. ในรัฐสภา จากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พบว่า

ในปี 2562 มี ส.ส. หญิง ร้อยละ 15.7 (78 คน) ส.ส. ชาย ร้อยละ 84.3 (420 คน) เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี 2557 พบว่ามี ส.ส. หญิง เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จาก ร้อยละ 5.4 (13 คน) ในปี 2557 เป็นร้อยละ 15.7 (78 คน) ในปี 2562 อย่างไรก็ดี สัดส่วน ส.ส. หญิง ยังคงน้อยกว่า ส.ส. ชายมาก

ในส่วนของ ส.ว. ปี 2562 ผู้หญิงได้รับเลือกเป็น ส.ว. ร้อยละ 10.4 (26 คน) ส.ว. ชาย ร้อยละ 89.6 (224 คน) เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2554 และปี 2557 พบว่า มี ส.ว. หญิง ร้อยละ 16.0 (24 คน) และร้อยละ 15.6 (12 คน) ตามลำดับ เป็นสัดส่วนที่ลดลงและน้อยกว่าผู้ชายซึ่งมีสัดส่วนเกินร้อยละ 80 ตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาในรัฐสภา เปรียบเทียบปี พ.ศ. 2554, 2557 และ 2562

ประเภท	พ.ศ.		ปี พ.ศ. 2554			ปี พ.ศ. 2557			ปี พ.ศ. 2562		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม		
สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร (ส.ส.)	จำนวน (ร้อยละ)			จำนวน (ร้อยละ)			จำนวน (ร้อยละ)				
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม		
	421	79	500	227	13	240	420	78	498*		
	(84.2)	(15.8)	(100)	(94.6)	(5.4)	(100)	(84.3)	(15.7)	(100)		
สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.)	จำนวน (ร้อยละ)			จำนวน (ร้อยละ)			จำนวน (ร้อยละ)				
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม		
	126	24	150	65	12	77	224	26	250		
	(84.0)	(16.0)	(100)	(84.4)	(15.6)	(100)	(89.6)	(10.4)	(100)		

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

หมายเหตุ : ข้อมูลอ้างอิงจาก website สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง * อีก 2 คน ยังไม่ได้รับการรับรอง

ในระดับท้องถิ่น จากข้อมูลของสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พบว่า การเมืองในระดับท้องถิ่นมีผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารในทางการเมืองน้อยกว่าร้อยละ 12 ในทุกตำแหน่ง ในขณะที่ผู้ชายได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายกและสมาชิกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สูงถึงร้อยละ 80 ซึ่งยังคงเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าผู้หญิงอยู่มาก หากจำแนกตามตำแหน่งแล้ว พบว่า ในปี 2562 การดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เป็นเพศหญิงมีจำนวนลดลงจาก ร้อยละ 11.84 ในปี 2559 เป็น ร้อยละ 7.89 ในปี 2562 ในขณะที่ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีสัดส่วนของจำนวนผู้บริหารหญิงในทางการเมืองท้องถิ่นไม่ต่างจากเดิมมากนัก ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : จำนวนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จำแนกตามตำแหน่ง และเพศ ปี 2562

จำนวนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น	2559				2562			
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	61	80.26	9	11.84	56	73.68	6	7.89
นายกเทศมนตรีนคร	27	87.10	3	9.68	24	77.42	3	9.68
นายกเทศมนตรีเมือง	153	85.96	14	7.87	122	68.54	21	11.80
นายกเทศมนตรีตำบล	1,991	89.16	154	6.90	1,858	83.21	148	6.63
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	4,602	88.93	346	6.69	4,302	83.13	327	6.32

ที่มา : สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 20 สิงหาคม 2562

ในภาคราชการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ข้าราชการในฝ่ายพลเรือนเป็นหญิงมากกว่าชาย คือ ร้อยละ 58.64 และร้อยละ 41.36 ตามลำดับ เพิ่มจาก พ.ศ. 2561 ที่มีข้าราชการหญิงร้อยละ 57.73 ตามตารางที่ 10¹⁵ ในกลุ่มของข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการอัยการ ข้าราชการองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และข้าราชการรัฐสภาสามัญนั้น มีผู้ที่ดำรงตำแหน่งในระดับสูงรวม 1,272 ราย ในจำนวนนี้ เป็นหญิง 223 ราย หรือร้อยละ 17.53 ตามตารางที่ 11¹⁶ หากพิจารณาเฉพาะกลุ่มข้าราชการพลเรือนสามัญ ปรากฏว่า มีข้าราชการที่เป็นนักบริหารหญิง (หัวหน้า/รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง กรม) รวม 139 ราย (ร้อยละ 26.78 ในจำนวนนี้ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับสูง ร้อยละ 25.74 และดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับต้น ร้อยละ 27.66 ตามตารางที่ 12¹⁷

ตารางที่ 10 : ชายหญิงในราชการฝ่ายพลเรือน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 จำแนกตามประเภทข้าราชการ

ประเภทข้าราชการ	2562			2561		
	รวม	ชาย	%ชาย	หญิง	%หญิง	%หญิง
ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	1,086,100	467,793	43.07	618,307	56.93	55.6
ข้าราชการพลเรือนสามัญ	395,900	127,702	32.26	268,198	67.74	67.32
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา	426,849	132,606	31.07	294,243	68.93	68.01
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา	14,396	6,178	42.91	8,218	57.09	57.19
ข้าราชการรัฐสภาสามัญ	3,055	997	32.64	2,058	67.36	67.69
ข้าราชการตำรวจ	213,826	187,482	87.68	26,344	12.32	9.50
ข้าราชการอัยการ	3,861	2,819	73.01	1,042	26.99	25.93
ข้าราชการตุลาการ	4,773	3,253	68.15	1,520	31.85	30.85
ข้าราชการองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ	23,440	6,756	28.82	16,684	71.18	71.96
ส่วนท้องถิ่น	252,889	86,023	34.02	166,866	65.98	67.10
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร	36,123	10,932	30.26	25,191	69.74	69.78
- ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ	21,185	7,521	35.50	13,664	64.50	64.30
- ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร	14,938	3,411	22.83	11,527	77.17	77.29
ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด	10,808	4,323	40.00	6,485	60.00	62.85
พนักงานส่วนตำบล	80,450	35,220	43.78	45,230	56.22	59.30
พนักงานเทศบาล	67,824	27,259	40.19	40,565	59.81	59.26
ครูส่วนท้องถิ่น	57,684	8,289	14.37	49,395	85.63	85.63
รวม	1,338,989	553,816	41.36	785,173	58.64	57.73

ที่มา : กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 2562, สำนักงาน ก.พ.

ตารางที่ 11 : ข้าราชการในตำแหน่งระดับสูง

ตำแหน่ง	2562				2561
	รวม	ชาย	หญิง	%หญิง	%หญิง
พลเรือนสามัญ	1,011	822	189	18.69	19.51
หัวหน้า/รองหัวหน้าส่วนราชการ ระดับ กระทรวง/กรม	519	380	139	26.78	27.81
ผู้ตรวจราชการกระทรวง	97	81	16	16.49	25.25
ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี *	19	14	5	26.32	18.75
ผู้ว่าราชการจังหวัด	76	75	1	1.32	1.32
รองผู้ว่าราชการจังหวัด	163	156	7	4.29	4.05
ปลัดจังหวัด	76	76	-	0.00	0.00
เอกอัครราชทูต	56	40	16	28.57	21.82
ผู้ตรวจสอบภายในกระทรวง	5	-	5	100.00	100.00
ตำรวจ	62	62	-	0.00	0.00
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	1	1	-	0.00	0.00
รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	8	8	-	0.00	0.00
ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	13	13	-	0.00	0.00
ผู้บัญชาการ	40	40	-	0.00	0.00
ตุลาการศาลฎีกา	18	16	2	11.11	11.11
ประธานศาลฎีกา	1	1	-	0.00	0.00
รองประธานศาลฎีกา	6	5	1	16.67	16.67
ประธานแผนกคดีฯ	11	10	1	9.09	9.09
ตุลาการศาลปกครอง	5	5	-	0.00	8.33
ประธานศาลปกครองสูงสุด	1	1	-	0.00	0.00
รองประธานศาลปกครองสูงสุด	4	4	-	0.00	0.00
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ	9	9	-	0.00	0.00
อัยการ	106	99	7	6.60	12.00
อัยการสูงสุด	1	1	-	0.00	0.00
รองอัยการสูงสุด	8	8	-	0.00	37.50
ผู้ตรวจราชการอัยการ	9	8	1	11.11	11.11
อธิบดีอัยการ	88	82	6	6.82	9.76
องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ **	48	31	17	35.42	31.03
นักบริหาร	48	31	17	35.42	31.03
รัฐสภา	13	5	8	61.54	58.33
นักบริหาร	13	5	8	61.54	58.33

ที่มา : กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 2562, สำนักงาน ก.พ. หมายเหตุ: ข้อมูล ณ 1 กันยายน 2562

*รวมผู้ตรวจราชการพิเศษประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

**ประกอบด้วย สนง. ตรวจเงินแผ่นดิน สนง.ป.ช สนง.ศาลรัฐธรรมนูญ สนง.ศาลยุติธรรม สนง.ศาลปกครอง สนง.คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ตารางที่ 12 : นักบริหาร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ตำแหน่ง	จำนวน			ร้อยละ	
	รวม	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
นักบริหารระดับสูง	237	176	61	74.26	25.74
ปลัดกระทรวง	18	15	3	83.33	16.67
อธิบดี/ผู้อำนวยการ/เลขาธิการ	120	92	28	76.67	23.33
รองปลัดกระทรวง/รองเลขาธิการ/รองผู้อำนวยการ	99	69	30	69.7	30.3
นักบริหารระดับต้น	282	204	78	72.34	27.66
รองอธิบดี/รองเลขาธิการ/รองผู้อำนวยการ	282	204	78	72.34	27.66
รวมทั้งหมด	519	380	139	73.22	26.78

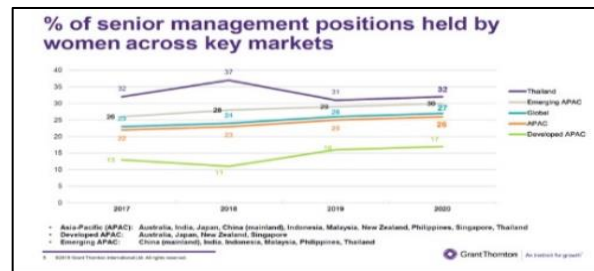
ที่มา : กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 2562, สำนักงาน ก.พ.

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ 1 กันยายน 2562

นักบริหาร หมายถึง หัวหน้า/รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง กรม (เฉพาะข้าราชการพลเรือนสามัญ)

นอกจากนี้ ในภาคแรงงาน มีสัดส่วนสตรี ร้อยละ 58.7¹⁵ ในส่วนของภาคธุรกิจ สตรีมีโอกาสและบทบาทอย่างมาก จากรายงานผลวิจัยบทบาทผู้หญิงในวงการธุรกิจปี 2563 (The Grant Thornton International Business Report) ประเทศไทยมีสัดส่วนผู้บริหารระดับสูงที่เป็นสตรีมากกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลกและในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก คือ ร้อยละ 32 สูงขึ้นกว่าปีที่ผ่านมาเล็กน้อย และสูงกว่าค่าเฉลี่ยทั่วโลก ร้อยละ 27 และค่าเฉลี่ยในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ร้อยละ 26 ตามภาพที่ 9

ภาพที่ 9 : สัดส่วนผู้บริหารหญิงระดับสูงภาคเอกชน ปี 2560 - 2563

ที่มา : แกรนท์ ธอนตัน¹⁶

¹⁵ และจากผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหรือการสำรวจแรงงาน พ.ศ. 2562 สตรีที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 29.30 ล้านคน เป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานประมาณ 17.21 ล้านคน หรือ ร้อยละ 58.7 ของสตรีที่อายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด

ที่มา :

http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/%e0%b8%94%e0%b9%89%e0%b8%b2%e0%b8%99%e0%b8%aa%e0%b8%b1%e0%b8%87%e0%b8%84%e0%b8%a1/%e0%b8%aa%e0%b8%b2%e0%b8%82%e0%b8%b2%e0%b9%81%e0%b8%a3%e0%b8%87%e0%b8%87%e0%b8%b2%e0%b8%99/Labor_of_women/2562/Pocketbook2562.pdf

¹⁶ <https://www.grantthornton.co.th/press-releases/press-release-2020/women-in-business-2020-report2/>

https://www.grantthornton.co.th/contentassets/b557da65105a4e97bfe93537c0a63e2d/2020-grant-thornton-women-in-business_thailand.pdf

เป้าหมายย่อย 5.6 : ประกันการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ได้ตกลงตามแผนปฏิบัติการของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนดังกล่าว¹⁷

เป้าหมายย่อย 5.6 มีตัวชี้วัด 2 ข้อ คือ ตัวชี้วัด 5.6.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปี ที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง บนพื้นฐานของการได้รับข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และอนามัยเจริญพันธุ์ และตัวชี้วัด 5.6.2 จำนวนประเทศที่มีกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่ประกันว่าผู้หญิง และผู้ชายที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เข้าถึงข้อมูล การศึกษา และการดูแลด้านสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์

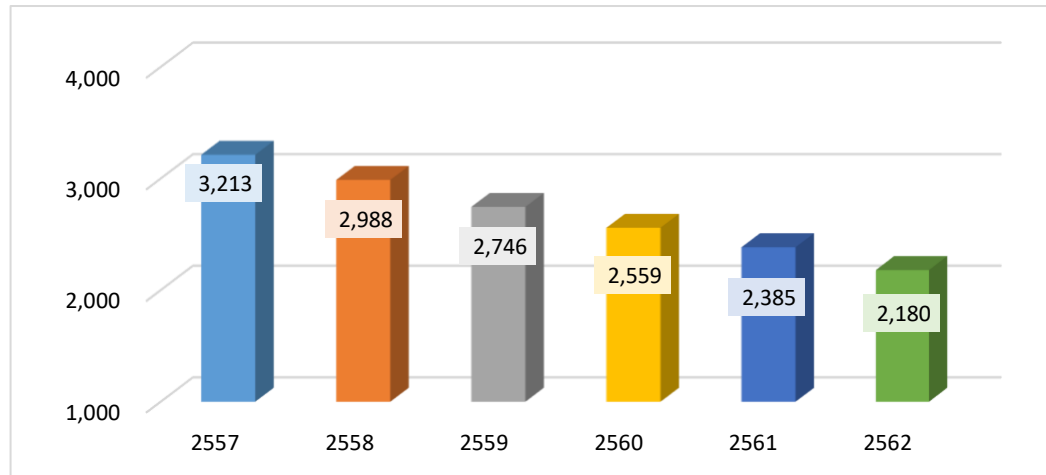
จากการรายงานข้อมูลการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์จากกรมอนามัย เมื่อปี พ.ศ.2557 พบว่า อัตราการคลอดของแม่วัยรุ่นเพิ่มสูงขึ้น โดยแต่ละปีจะมีเด็กเกิดจากแม่วัยรุ่นประมาณ 136,734 คน จากการคลอดทั้งหมดปีละ 8 แสนคน เฉลี่ยวันละ 374 คน ชั่วโมงละ 15 คน หรือ เท่ากับ 65 คนต่อประชากร 1,000 คน ซึ่งสูงกว่ายุโรป 4 เท่า สูงกว่าญี่ปุ่น 10 เท่า และสูงกว่าสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอัตราส่วน 51.1 ต่อประชากร 1,000 คน อาจกล่าวได้ว่า เด็กไทย 1 ใน 5 เกิดจากแม่ในวัยที่ขาดความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของเด็กทารก ซึ่งการตั้งครรภ์ในเด็กที่อายุน้อยลง ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์และเด็กที่เกิดมา เพราะสภาพร่างกายที่ยังไม่พร้อมเต็มที่ ก่อให้เกิดปัญหาการทำแท้งที่ไม่ปลอดภัย การทอดทิ้ง และการทำร้ายเด็ก ปัญหาการขาดวุฒิภาวะและความพร้อมของแม่ที่จะเลี้ยงลูก นำไปสู่ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อเด็กผู้หญิงกลายเป็นผู้ไร้อนาคต ขาดโอกาสในการศึกษา เล่าเรียนต่อ เป็นผู้มีการศึกษาน้อยกลายเป็นแรงงานต่ำกว่าระดับ ได้ค่าตอบแทนต่ำ หรือไร้อาชีพ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ (IHPP) โดยวิเคราะห์จากทะเบียนเกิด พบว่าแม่วัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น พบว่า มารดาอายุ 15-19 ปี มีจำนวนเพิ่มขึ้น จาก 3,043 คน ในปี พ.ศ. 2551 เป็น 109,520 ราย ในปี พ.ศ. 2555 และมารดาอายุต่ำกว่า 15 ปี มีจำนวนเพิ่มขึ้น จาก 3,043 คน ในปี พ.ศ. 2551 เป็น 4,116 คน ในปี พ.ศ. 2555

อย่างไรก็ดี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 อัตราการคลอดในวัยรุ่นลดลง ทั้งในกลุ่มอายุ 10-14 ปี และ 15-19 ปี ล่าสุด อัตราการคลอดในวัยรุ่น พ.ศ. 2562 ลดลงจาก พ.ศ. 2561 ทั้งในกลุ่มอายุ 10-14 ปี และ 15-19 ปี เท่ากับ 1.1 ต่อประชากรหญิงอายุ 10-14 ปี 1,000 คน และ 31.3 ต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1,000 คน ตามลำดับ ตามภาพที่ 10 และภาพที่ 11

¹⁷ ตัวอย่างเอกสารแผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนดังกล่าว

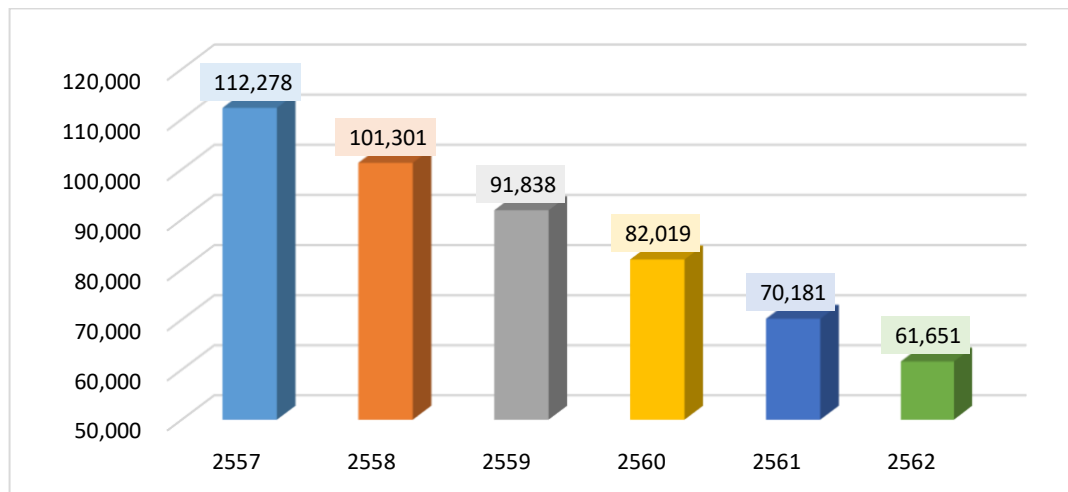
- 1) Beijing Platform of Action (1995): http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/pdf/BDPfA_E.pdf หน้า 34 ดูประเด็นผู้หญิงกับสุขภาพ (Women and health)
- 2) Beijing+5 Political Declaration and Outcome (2000): http://www.unwomen.org/~media/headquarters/attachments/sections/csw/pfa_e_final_web.pdf หน้า 55 ดูประเด็นผู้หญิงกับสุขภาพ (Women and health)
- 3) The Beijing Declaration and Platform for Action turns 20 (2015): http://www2.unwomen.org/~media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2015/sg%20report_synthesis-en_web.pdf?v=1&d=20150226T215547
ดูประเด็น Women and health KEY MESSAGES
- Women's life expectancy has increased globally over the last 20 years from 67 to 73 years between 1990 and 2012.
- Significant challenges remain with unacceptably high levels of maternal mortality in some regions, **lack of access to sexual and reproductive health services** and the increasing rates of non-communicable diseases. The number of women living with HIV has been increasing globally since 2001.
- **Continued efforts to enhance the availability, accessibility and affordability of quality services, including sexual and reproductive health and rights, for women and girls are central to achieving progress.**

ภาพที่ 10 : อัตราการคลอดของหญิงอายุ 10-14 ปี ต่อประชากรหญิง 10-14 ปี 1,000 คน

ที่มา : สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์¹⁸

ภาพที่ 11 : อัตราการคลอดของหญิงอายุ 15-19 ปี ต่อประชากรหญิง 15-19 ปี 1,000 คน

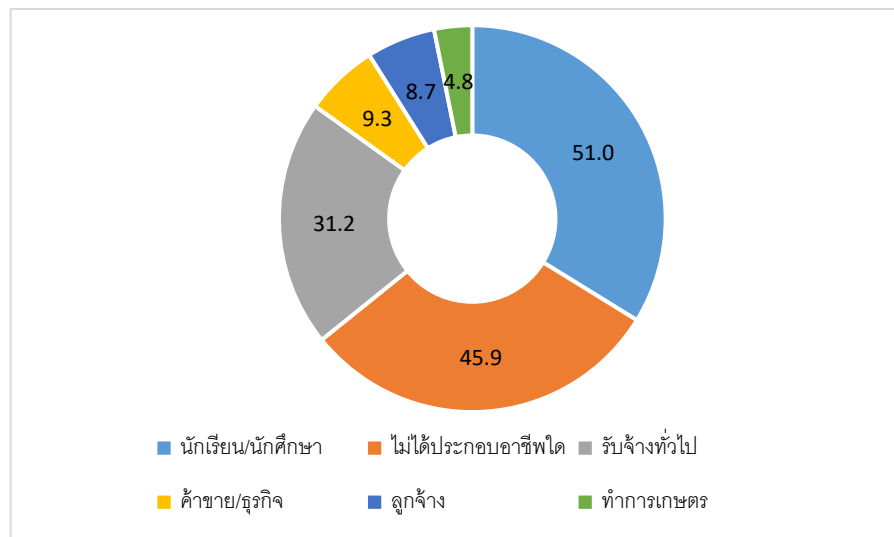

ที่มา : สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์

¹⁸ http://rh.anamai.moph.go.th/download/all_file/index/reportRH/report_rh_62.pdf

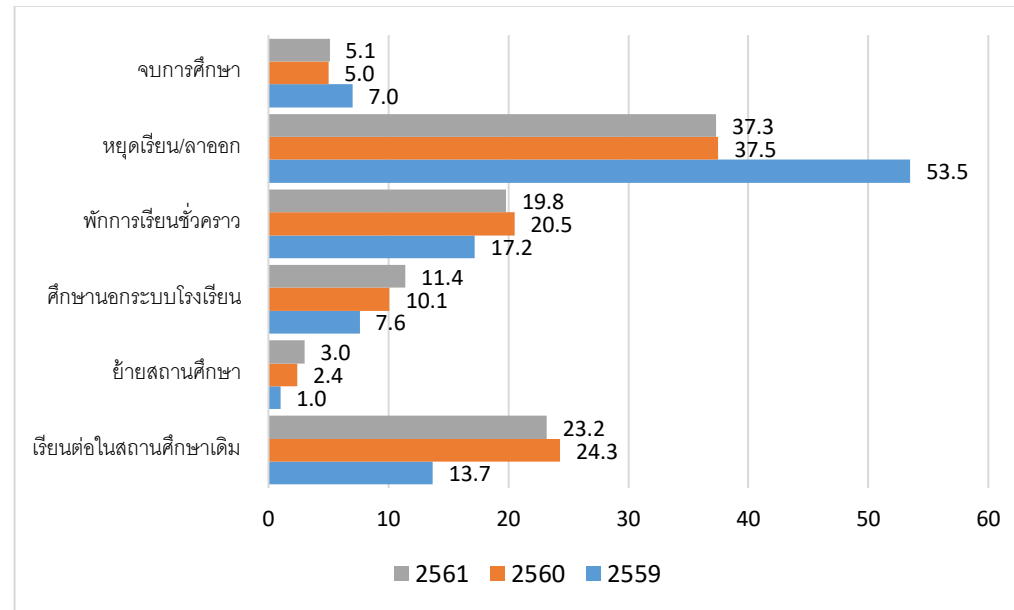
ข้อมูลจากการเฝ้าระวังการตั้งครรภ์แม่วัยรุ่น อายุต่ำกว่า 20 ปี พ.ศ.2561 โดยสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย พบว่า อาชีพของวัยรุ่นก่อนตั้งครรภ์ คืออาชีพนักเรียนนักศึกษา ร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ ไม่ได้ประกอบอาชีพใด ร้อยละ 45.9 รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 31.2 ค้าขาย/ธุรกิจ ร้อยละ 9.3 ลูกจ้าง ร้อยละ 8.7 และทำการเกษตร ร้อยละ 4.8 ตามลำดับ ปรากฏตาม**ภาพที่ 12** นอกจากนี้ยังพบว่า สถานะการศึกษาขณะตั้งครรภ์ของแม่วัยรุ่นส่วนใหญ่เลือกที่จะหยุดเรียน/ลาออก ร้อยละ 37.3 รองลงมาคือยังคงเรียนต่อในสถานศึกษาเดิม ร้อยละ 27.2 และหยุดพักการเรียนชั่วคราว ร้อยละ 19.8 ตาม**ภาพที่ 13**

ภาพที่ 12 : อาชีพของวัยรุ่นก่อนตั้งครรภ์ ปี พ.ศ. 2559-2561 แกไขข้อมูล เรียน 51.0% ในระบบ 74.5 นอกระบบ 29.5

ที่มา : สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์, กรมอนามัย

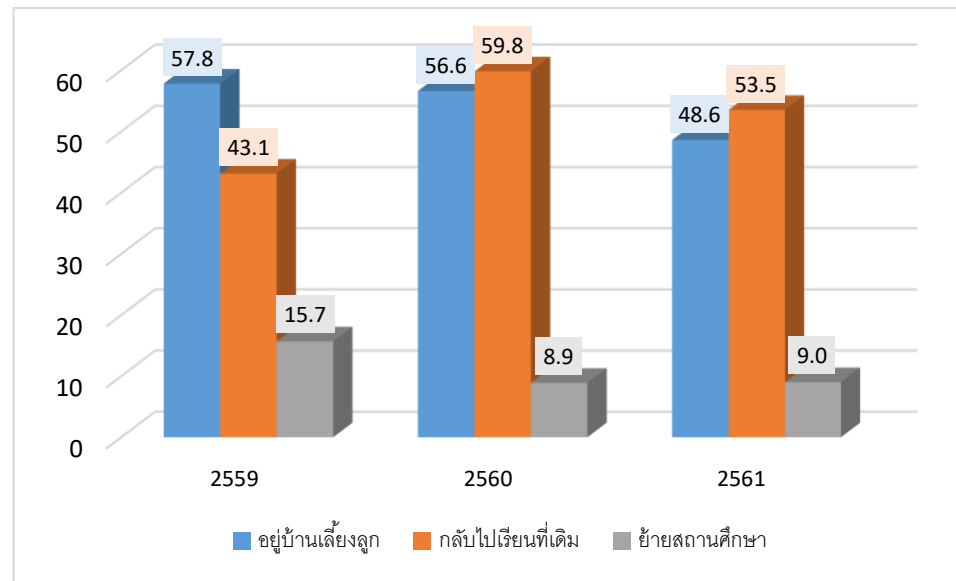
ภาพที่ 13 : สถานะการศึกษาขณะตั้งครรภ์ ปี พ.ศ. 2559-2561

ที่มา : สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์, กรมอนามัย

หากกล่าวถึงวิถีการดำเนินชีวิตหลังคลอดบุตร ในกลุ่มที่ก่อนตั้งครรภ์มีสถานภาพเป็นนักเรียน/นักศึกษา จากรายงานข้อมูลการเฝ้าระวังการตั้งครรภ์แม่วัยรุ่น ของสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย พบว่า ในปี 2561 แม่วัยรุ่นที่เรียนในระบบโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่บ้านเลี้ยงลูก ร้อยละ 48.6 รองลงมาคือ การกลับไปเรียนต่อในสถานศึกษาเดิม ร้อยละ 53.5 เรียนนอกระบบโรงเรียน ร้อยละ 37.5 ทำงาน ร้อยละ 6.4 และย้ายสถานศึกษา ร้อยละ 9.0 ตามลำดับ ตามภาพที่ 14

ภาพที่ 14 : การดำเนินชีวิตหลังคลอดบุตร ในกลุ่มที่ก่อนตั้งครรภ์มีสถานภาพเป็นนักเรียน/นักศึกษาในระบบโรงเรียน แก่ตารางใหม่*

ที่มา : สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์, กรมอนามัย

จากสถานการณ์ภาพรวมดังกล่าวจะเห็นได้ว่าอัตราการคลอดในวัยรุ่นที่เคยเพิ่มขึ้น มีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยที่ผ่านมามาประเทศไทยมีการปรับปรุงระบบบริการด้านสาธารณสุขโดยภาครัฐให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพที่ดี โดยจัดบริการสุขภาพถ้วนหน้า ยกกระดับสถานอนามัยเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และพัฒนาเครือข่ายกสนส่งต่อทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพเชื่อมโยงกันทั้งภาครัฐและเอกชน การให้ความรู้แก่ประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท การสร้างความตระหนักในการดูแลรักษาสุขภาพ ทำให้ผู้หญิงมีสุขภาพที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ประเทศไทยได้มีการจัดทำพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 เน้นให้วัยรุ่นสามารถกลับไปสู่ระบบการศึกษาในโรงเรียนหลังคลอดบุตร¹⁹

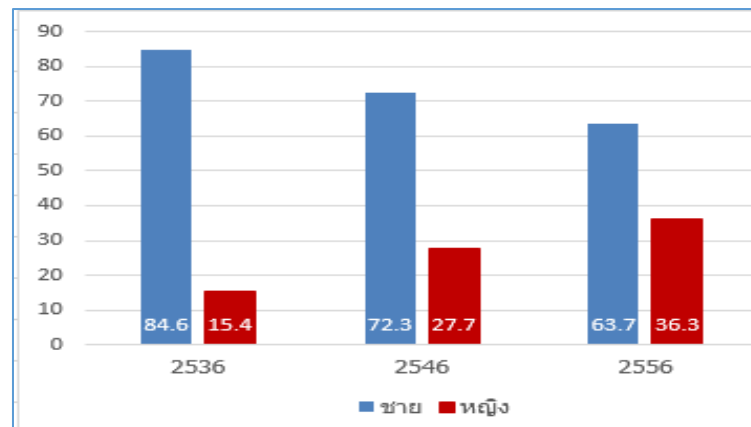
¹⁹ อ้างถึง รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการ “การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย” เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่มสตรีและเด็กหญิง (Gender Equality) โดย ดร. กรกิต ชุ่มกรานต์ และคณะผู้วิจัย หน้า 82

เป้าหมายย่อย 5a : ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าถึงกรรมสิทธิ์ การถือครอง การควบคุม ที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศ

เป้าหมายย่อย 5a ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 2 ข้อ ได้แก่ ตัวชี้วัด 5.a.1 (a) สัดส่วนของจำนวนประชากรในภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามเพศ และ (b) สัดส่วนของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิถือครองที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามประเภทของการครอบครอง และ 5.a.2 สัดส่วนของประเทศที่มีกรอบกฎหมาย (รวมถึงกฎจารีตประเพณี) ที่ประกันความเท่าเทียมของผู้หญิงในสิทธิการเป็นเจ้าของหรือครอบครองที่ดิน

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ²⁰ แสดงให้เห็นว่า ผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นบุคคลธรรมดาเป็นชายมากกว่าหญิง คือ เป็นชายร้อยละ 63.7 และหญิงร้อยละ 36.3 โดยจะเห็นว่าแนวโน้มของผู้ถือครองที่เป็นชายมีสัดส่วนลดลงจากปี พ.ศ. 2536 ถึงปี พ.ศ. 2546 และปี พ.ศ. 2556 จากร้อยละ 84.6 เป็นร้อยละ 72.3 และ 63.7 ตามลำดับ ในขณะที่แนวโน้มของผู้ถือครองที่เป็นหญิงมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 15.4 เป็น 27.7 และ 36.3 ตามลำดับ ตามภาพที่ 15

ภาพที่ 15 : สัดส่วนเกษตรกรหญิงที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือพื้นที่ทำการเกษตร

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวกับการประกันความเท่าเทียมของผู้หญิงในสิทธิการเป็นเจ้าของหรือครอบครองที่ดิน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 58 กำหนดให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อนการดำเนินการใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียส่วนใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม และต้องดำเนินการให้มีการเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ประชาชนหรือชุมชนที่ได้รับผลกระทบอย่างเป็นธรรมและโดยไม่ชักช้าด้วย

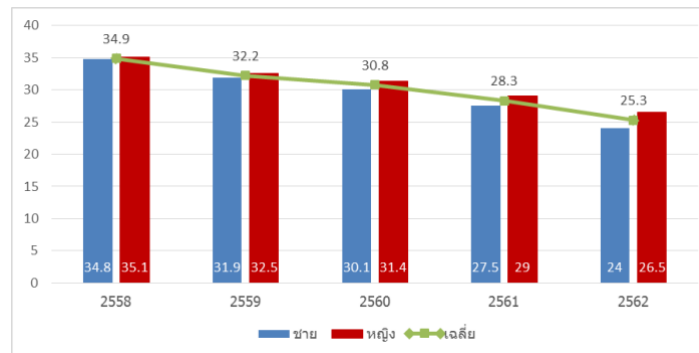
²⁰ <http://www.nso.go.th/sites/2014/Documents/Agri/2556/summary/Executive-Summary-56.pdf>

เป้าหมายย่อย 5b : สร้างเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมพลังแก่ผู้หญิง

เป้าหมายย่อย 5b มีตัวชี้วัด 1 ข้อ คือ ตัวชี้วัด 5.b.1 สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเพศ สถานการณ์การใช้เทคโนโลยีในประเทศไทย

1) การใช้คอมพิวเตอร์ การใช้คอมพิวเตอร์ของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปมีแนวโน้มลดลงทั้งหญิงและชาย จากร้อยละ 34.9 ในปี พ.ศ. 2558 เป็นร้อยละ 28.3 ในปี พ.ศ. 2561 แต่การใช้คอมพิวเตอร์ของผู้หญิงจะสูงกว่าผู้ชายเล็กน้อย ในปี พ.ศ. 2562 ผู้ชายใช้คอมพิวเตอร์คิดเป็นร้อยละ 24 และผู้หญิงร้อยละ 26.5 ตามภาพที่ 16

ภาพที่ 16 : การใช้คอมพิวเตอร์ของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ ปี 2558-2562

ที่มา : การสำรวจการมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2562

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม²¹

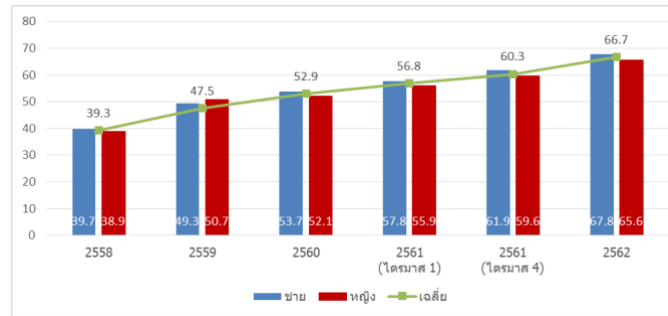
2) การใช้อินเทอร์เน็ต การใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงปี พ.ศ. 2558 - 2562 ของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งหญิงและชาย จากร้อยละ 39.3 ในปี พ.ศ. 2558 เป็นร้อยละ 66.7 ในปี พ.ศ. 2562 แต่การใช้คอมพิวเตอร์ของผู้ชายจะสูงกว่าผู้หญิงเล็กน้อย ในปี พ.ศ. 2562 ผู้ชายใช้คอมพิวเตอร์คิดเป็นร้อยละ 67.8 และผู้หญิงร้อยละ 65.6 ตามภาพที่ 17

21

http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/%e0%b8%94%e0%b9%89%e0%b8%b2%e0%b8%99ICT/%e0%b9%80%e0%b8%97%e0%b8%84%e0%b9%82%e0%b8%99%e0%b9%82%e0%b8%a5%e0%b8%a2%e0%b8%b5%e0%b9%83%e0%b8%99%e0%b8%84%e0%b8%a3%e0%b8%b1%e0%b8%a7%e0%b9%80%e0%b8%a3%e0%b8%b7%e0%b8%ad%e0%b8%99/2562/full_report62.pdf

http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/%e0%b8%94%e0%b9%89%e0%b8%b2%e0%b8%99ICT/%e0%b9%80%e0%b8%97%e0%b8%84%e0%b9%82%e0%b8%99%e0%b9%82%e0%b8%a5%e0%b8%a2%e0%b8%b5%e0%b9%83%e0%b8%99%e0%b8%84%e0%b8%a3%e0%b8%b1%e0%b8%a7%e0%b9%80%e0%b8%a3%e0%b8%b7%e0%b8%ad%e0%b8%99/2562/Pocket_book_2562.pdf

ภาพที่ 17 : การใช้อินเทอร์เน็ตของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ ปี 2558-2562

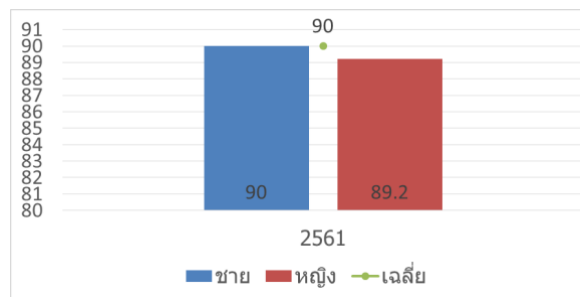

ที่มา : การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2562

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

3) การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ จากรายงานการสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2561 (ไตรมาส 1) ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวกับข้อมูลการใช้โทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ เพศชายคิดเป็นร้อยละ 90 และเพศหญิงร้อยละ 89.2 ตามภาพที่ 18

ภาพที่ 18 : การใช้โทรศัพท์มือถือของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกเพศ ปี 2561

ที่มา : การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2561 (ไตรมาส 1)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม²²

เป้าหมายย่อย 5c : รับรองและสร้างเสริมนโยบายที่ดี และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายย่อย 5c มีตัวชี้วัด 1 ข้อ ได้แก่ ตัวชี้วัด 5.c.1 สัดส่วนของประเทศที่มีระบบติดตาม และการจัดสรรงบประมาณสาธารณะ เพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังผู้หญิง

ในบริบทของประเทศไทย พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 เป็นกฎหมายที่กำหนดการห้ามเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ซึ่งครอบคลุมคนทุกเพศ ทั้งหญิง ชาย และบุคคลผู้มีความหลากหลายทางเพศ โดยกำหนดกลไกในการป้องกันการเลือกปฏิบัติ วินิจฉัย คຸ້ມครอง ชดเชย และเยียวยาผู้ถูกเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ได้แก่ คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.) คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.) และกองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ถือเป็นผลสำเร็จของความพยายามดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เพื่อให้มีกฎหมายจัดการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ (specific anti-discrimination legislation) เพื่อรองรับการปฏิบัติตามข้อบทที่ 1 ของอนุสัญญา CEDAW ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำอนุสัญญาฯ ปี พ.ศ. 2542 ในการนำเสนอรายงานการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ฉบับแรกของไทย

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีความพยายามในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณที่คำนึงถึงมิติเพศภาวะ (Gender Responsive Budgeting - GRB) เช่น การจัดทำคู่มือ GRB การเสริมสร้างองค์ความรู้เรื่อง GRB ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการผลักดันให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานนำร่อง GRB ขณะนี้ อยู่ในระหว่างการดำเนินการ

อย่างไรก็ดี การผลักดันสตรีให้มีส่วนร่วมทางการเมืองและในพื้นที่สาธารณะ การดำรงตำแหน่งบริหารระดับสูง การพัฒนาระบบข้อมูลจำแนกเพศในฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางนโยบายและแผนงานด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ และการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลในโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ยังคงเป็นความท้าทายของประเทศไทย การเสริมสร้างศักยภาพสตรีและการร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนจะนำไปสู่โอกาสในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ในอนาคต

ส่วนที่ 4
แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 ของประเทศไทย

ประกอบด้วยการดำเนินการ 6 ด้าน ดังนี้

1. การสร้างการตระหนักรู้

ที่	กลุ่มเป้าหมาย	คำอธิบาย	ประเด็นที่ต้องการสร้างให้ตระหนักรู้ พร้อมคำอธิบาย	เครื่องมือที่จะใช้
1	หน่วยงานภาครัฐ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานที่เป็น ผู้กำหนดและกำกับนโยบาย เช่น ปลัดกระทรวง อธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นต้น - ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง ที่ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่ง “ผู้บริหารด้านการเสริมสร้างบทบาทหญิงชาย (Chief Gender Equality Officer : CGEO)” - บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน ในศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาค ระหว่างหญิงชาย (Gender Focal Point : GFP) - ผู้บริหารและบุคลากรที่ได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติงานด้านการจัดทำแผนงาน โครงการและงบประมาณของหน่วยงาน - ผู้บริหารและบุคลากรที่มีหน้าที่ส่งต่อ ผลผลิตของหน่วยงานให้กับผู้รับบริการ ของหน่วยงาน - ฝ่ายข้าราชการประจำขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและความเสมอภาค ระหว่างเพศ (Gender and Gender Equality) 2. การบูรณาการมิติเพศภาวะในการปฏิบัติงาน (Gender Mainstreaming) เช่น การจัดทำงบประมาณ อย่างมีมุมมองมิติเพศภาวะ (Gender Responsive Budgeting – GRB) การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณ ภัยโดยคำนึงถึงมิติเพศภาวะ 3. กรอบกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีใน ทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women : CEDAW) ปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อ ความก้าวหน้าของสตรี (Beijing Declaration and Platform for Action) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภาพรวม และความเชื่อมโยงของเป้าหมายที่ 5 กับ เป้าหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานนั้น เป็นต้น 	<p>เครื่องมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตรการฝึกอบรม ที่ผนวกความเชื่อมโยง ระหว่างเป้าหมายที่ 5 กับ เป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ของหน่วยงาน - เอกสารเผยแพร่ - สื่อมัลติมีเดีย <p>ช่องทางการเผยแพร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชุม - การประชุมเชิงปฏิบัติการ - เว็บไซต์ - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ Facebook Youtube

ที่	กลุ่มเป้าหมาย	คำอธิบาย	ประเด็นที่ต้องการสร้างให้ตระหนักรู้ พร้อมคำอธิบาย	เครื่องมือที่จะใช้
			<p>4. กฎหมาย แผนงานและมาตรการในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้น มาตรการมาตรการการป้องกันและแก้ไขล่วงละเมิดและคุกคามทางเพศในการทำงาน</p>	
2.	ภาคการศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ทุกระดับ	<p>1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender and Gender Equality)</p> <p>2. การขจัดอคติทางเพศและการใช้ภาษาเชิงลบในกระบวนการการศึกษา</p> <p>3. กรอบกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women : CEDAW) ปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (Beijing Declaration and Platform for Action และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) โดยเชื่อมโยงของเป้าหมายที่ 5 กับเป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>4. มาตรการการป้องกันและแก้ไขล่วงละเมิดและ</p>	<p>เครื่องมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตรการเรียนการสอน (จำแนกตามระดับการศึกษา) - หนังสือเรียน (จำแนกตามระดับการศึกษา) - เอกสารเผยแพร่ - สื่อมัลติมีเดีย <p>ช่องทางการเผยแพร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชุม - การประชุมเชิงปฏิบัติการ - เว็บไซต์ - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ Facebook Youtube

ที่	กลุ่มเป้าหมาย	คำอธิบาย	ประเด็นที่ต้องการสร้างให้ตระหนักรู้ พร้อมคำอธิบาย	เครื่องมือที่จะใช้
		<p>นักเรียนชั้นอนุบาล - มัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาระดับอาชีวศึกษา นิสิต-นักศึกษาระดับอุดมศึกษา และสูงกว่า</p>	<p>คึกคากทางเพศในการทำงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender and Gender Equality) 2. สิทธิของตนเองและการปกป้องสิทธิ เช่น การป้องกันการถูกคุกคาม ล่วงละเมิด และกระทำความรุนแรงทางเพศในสถาบันการศึกษา 3. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภาพรวม และเน้นย้ำเป็นพิเศษเรื่องเป้าหมายที่ 5 	<ul style="list-style-type: none"> - หนังสือเรียน (จำแนกตามระดับการศึกษา) - กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ - เอกสารเผยแพร่ - สื่อมัลติมีเดีย - เว็บไซต์ - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ Facebook Youtube
3.	ภาคการเมือง	นักการเมืองระดับชาติ และระดับท้องถิ่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender and Gender Equality) 2. การบูรณาการมิติเพศภาวะในการปฏิบัติงาน (Gender Mainstreaming) เช่น การจัดทำงบประมาณอย่างมีมุมมองมิติเพศภาวะ (Gender Responsive Budgeting – GRB) 3. กรอบกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women : CEDAW) ปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (Beijing Declaration and Platform for Action) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภาพรวม และความเชื่อมโยงของเป้าหมายที่ 5 กับ 	<p>เครื่องมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักสูตรการฝึกอบรมที่ผนวกความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายที่ 5 กับเป้าหมายที่เกี่ยวข้องของหน่วยงาน - เอกสารเผยแพร่ - สื่อมัลติมีเดีย <p>ช่องทางการเผยแพร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชุม - การประชุมเชิงปฏิบัติการ - เว็บไซต์ - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ Facebook Youtube

ที่	กลุ่มเป้าหมาย	คำอธิบาย	ประเด็นที่ต้องการสร้างให้ตระหนักรู้ พร้อมคำอธิบาย	เครื่องมือที่จะใช้
			<p>เป้าหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานนั้นเป็นต้น</p> <p>4. กฎหมายและแผนงานในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้น</p>	
4.	ภาคเอกชน	บริษัทเอกชน สหภาพแรงงาน	<p>1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender and Gender Equality)</p> <p>2. การบูรณาการมิติเพศภาวะในการปฏิบัติงาน (Gender Mainstreaming)</p> <p>3. กฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้น มาตรการป้องกันและแก้ไขการล่วงละเมิดและคุกคามทางเพศในการทำงาน</p> <p>4. กรอบกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งความเชื่อมโยงของเป้าหมายที่ 5 กับเป้าหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานนั้น</p>	<p>เครื่องมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารเผยแพร่ - สื่อมัลติมีเดีย <p>ช่องทางการเผยแพร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชุม - การประชุมเชิงปฏิบัติการ - เว็บไซต์ - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ Facebook Youtube - การจัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น การประกาศเจตนารมณ์
5.	องค์กรพัฒนาเอกชน	<p>สมาคม มูลนิธิ หน่วยงานและองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดการเลือกปฏิบัติและการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก - การส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ 	<p>1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender and Gender Equality)</p> <p>2. การบูรณาการมิติเพศภาวะในการปฏิบัติงาน (Gender Mainstreaming) เช่น การจัดทำงบประมาณอย่างมีมุมมองมิติเพศภาวะ (Gender Responsive</p>	<p>เครื่องมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารเผยแพร่ - สื่อมัลติมีเดีย <p>ช่องทางการเผยแพร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชุม - การประชุมเชิงปฏิบัติการ

ที่	กลุ่มเป้าหมาย	คำอธิบาย	ประเด็นที่ต้องการสร้างให้ตระหนักรู้ พร้อมคำอธิบาย	เครื่องมือที่จะใช้
			<p>Budgeting – GRB)</p> <p>3. กรอบกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women : CEDAW) ปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (Beijing Declaration and Platform for Action) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภาพรวม และความเชื่อมโยงของเป้าหมายที่ 5 กับเป้าหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานนั้นเป็นต้น</p> <p>4. กฎหมาย แผนงานและมาตรการในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้น มาตรการมาตรการการป้องกันและแก้ไขล่วงละเมิดและคุกคามทางเพศในการทำงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เว็บไซต์ - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ Facebook Youtube - การจัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น การประกาศเจตนารมณ์
6.	ภาคประชาสังคม	<p>กลุ่ม/องค์กรประชาชนที่ขับเคลื่อนการดำเนินงานด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดการเลือกปฏิบัติและการกระทำ ความรุนแรงต่อสตรีและเด็ก - การส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender and Gender Equality) 2. การบูรณาการมิติเพศภาวะในการปฏิบัติงาน (Gender Mainstreaming) เช่น การจัดทำงบประมาณอย่างมีมุมมองมิติเพศภาวะ (Gender Responsive Budgeting – GRB) 	<p>เครื่องมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารเผยแพร่ - สื่อมวลชนมีเดีย <p>ช่องทางการเผยแพร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชุม - การประชุมเชิงปฏิบัติการ - เว็บไซต์

ที่	กลุ่มเป้าหมาย	คำอธิบาย	ประเด็นที่ต้องการสร้างให้ตระหนักรู้ พร้อมคำอธิบาย	เครื่องมือที่จะใช้
			<p>3. กรอบกฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women : CEDAW) ปฏิญญาปักกิ่งและแผนปฏิบัติการเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (Beijing Declaration and Platform for Action) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภาพรวม และความเชื่อมโยงของเป้าหมายที่ 5 กับเป้าหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานนั้นเป็นต้น</p> <p>4. กฎหมาย แผนงานและมาตรการในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 เป็นต้น</p> <p>5. มาตรการมาตรการการป้องกันและแก้ไขล่วงละเมิดและคุกคามทางเพศในการทำงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ Facebook Youtube - การจัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น การประกาศเจตนารมณ์
7.	ประชาชนทั่วไป	ประชากรในประเทศไทย	<p>1. ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศภาวะและความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender and Gender Equality)</p> <p>2. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4</p> <p>3. มาตรการการล่วงละเมิดและคุกคามทางเพศในการทำงาน</p>	<p>เครื่องมือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เอกสารเผยแพร่ - สื่อมัลติมีเดีย <p>ช่องทางการเผยแพร่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชุม - การประชุมเชิงปฏิบัติการ - เว็บไซต์ - สื่อสังคมออนไลน์ เช่น

ที่	กลุ่มเป้าหมาย	คำอธิบาย	ประเด็นที่ต้องการสร้างให้ตระหนักรู้ พร้อมคำอธิบาย	เครื่องมือที่จะใช้
			4. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ภาพรวม และเน้นย้ำเป็นพิเศษเรื่องเป้าหมายที่ 5 รวมทั้งความเชื่อมโยงของเป้าหมายที่ 5 กับเป้าหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานนั้น	เว็บไซต์ Facebook Youtube

2. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับเป้าหมายย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ที่	เป้าหมายย่อย (SDG Targets)	ความเชื่อมโยงกับเป้าหมายย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ถ้ามี)	ความเกี่ยวข้อง	
			โดยตรง	โดยอ้อม
5.1	ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่	170101 คนไทยทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง ได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น 170201 มีระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น	✓ ✓	
5.2	ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น	010201 ปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน (เช่น ปัญหายาเสพติด ความมั่นคงทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ ฯลฯ) ได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ 170101 คนไทยทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง ได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น	✓ ✓	
5.3	จัดการปฏิบัติที่เป็นอันตรายทั้งหมด เช่น การแต่งงานในเด็ก ก่อนวัยอันควรและโดยการบังคับ และการขลิบอวัยวะเพศหญิง	170201 มีระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น	✓	
5.4	ยอมรับและให้คุณค่าการดูแลและการทำงานบ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้าง โดยการจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน และนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนการแบ่งภาระความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัวตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ	170101 คนไทยทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มด้อยโอกาสและกลุ่มเปราะบาง ได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น 170201 มีระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น	✓ ✓	
5.5	ประกันการมีส่วนร่วมของผู้หญิงอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพและโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำในทุกระดับในการตัดสินใจทางการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ	150101 ภาวการณ์พัฒนามีบทบาท ในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง	✓	
5.6	ประกันการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ได้ตกลงตามแผนปฏิบัติการของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนดังกล่าว	130101 ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาพสามารถดูแลสุขภาพ มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ และสามารถป้องกันและลดโรคที่สามารถป้องกันได้ เกิดเป็นสังคมบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดีสูงขึ้น	✓	

ที่	เป้าหมายย่อย (SDG Targets)	ความเชื่อมโยงกับเป้าหมายย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ถ้ามี)	ความเกี่ยวข้อง	
			โดยตรง	โดยอ้อม
5a	ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าถึงกรรมสิทธิ์ การถือครอง การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศ	230201 คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคม		✓
5b	สร้างเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมพลังแก่ผู้หญิง	230201 คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมเชิงสังคม		✓
5c	รับรองและสร้างเสริมนโยบายที่ดี และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ	230201 คุณภาพชีวิต ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และความเสมอภาคทางสังคมได้รับการยกระดับเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมเชิงสังคม		✓

3. กลไกการขับเคลื่อน

3.1 กลไกประสานงานการขับเคลื่อนเป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิง

กลไกการขับเคลื่อนระดับชาติ

- 1) คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.)
- 2) คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.)
- 3) คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.)

กลไกการขับเคลื่อนระดับกระทรวง

- 1) คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาศาสนภาพสตรี (กสส.)
- 2) ผู้บริหารด้านการเสริมสร้างบทบาทหญิงชายระดับกระทรวง และระดับกรม/เทียบเท่า (Chief Gender Equality Officer: CGEO)
- 3) ศูนย์ประสานงานด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย (Gender Focal Point: GFP)

กลไกการขับเคลื่อนรายเป้าหมายย่อย

เป้าหมายย่อย ตัวชี้วัดที่	หน่วยงาน รับผิดชอบ	กลไกการขับเคลื่อน		
		ระดับชาติ	ระดับกระทรวง	ระดับพื้นที่
5.1 ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่ 5.1.1 ส่งเสริม บังคับใช้ และติดตามตรวจสอบความเสมอภาค และการไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ไม่ว่าจะมีกรอบกฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ก็ตาม	(1) รัฐสภา (2) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (3) กระทรวงยุติธรรม - สำนักงานกิจการยุติธรรม - กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (4) กระทรวงศึกษาธิการ	(1) คณะกรรมาธิการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มชาติพันธุ์ และผู้มีความหลากหลายทางเพศ (2) คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.) (3) คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.)	(1) คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาศาสนภาพสตรี (กสส.) (2) คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5 (3) คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	(1) ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) (2) ศูนย์ประสานงานด้านเด็กและสตรีในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศปตส.) (3) คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมระดับจังหวัด (กพยจ.) (4) คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด

เป้าหมายย่อย ตัวชี้วัดที่	หน่วยงาน รับผิดชอบ	กลไกการขับเคลื่อน		
		ระดับชาติ	ระดับกระทรวง	ระดับพื้นที่
<p>5.2 ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในพื้นที่สาธารณะ และพื้นที่ส่วนตัว รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น</p> <p>5.2.1 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปี ขึ้นไปที่อยู่ร่วมกับคูรััก และถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกายทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคูรัักปัจจุบัน หรือคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ</p> <p>5.2.2 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปี ขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่คูรััก ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และสถานที่เกิดเหตุ</p>	<p>(5) สำนักงานสถิติแห่งชาติ</p> <p>(6) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</p> <p>(7) กระทรวง พม. - สป.พม. (กองต่อต้านการค้ามนุษย์) - กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ</p> <p>- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ</p> <p>- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว</p> <p>(8) มูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ</p> <p>(9) สมาคมส่งเสริมศักยภาพสตรีพิการ</p>	<p>(4) คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ (กพยช.)</p> <p>(5) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ปคม.)</p> <p>(6) คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ</p>	<p>เป้าหมายที่ 16</p> <p>(4) คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>เป้าหมายที่ 4</p> <p>(5) คณะกรรมการจัดระบบสถิติในประเทศไทย</p> <p>(6) ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์</p> <p>(7) คณะกรรมการสถิติรายสาขาหญิงชาย</p>	<p>(5) คณะกรรมการสถิติจังหวัด</p> <p>(6) ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ระดับภาค</p> <p>(7) ตำรวจชุมชนสัมพันธ์</p> <p>(8) ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ (ศป.คม.)</p> <p>(9) อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.)</p> <p>(10) ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.)</p> <p>(11) ศูนย์ประสานงานด้านเด็กและสตรีในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศปดส.)</p> <p>(12) คณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย</p> <p>(13) เครือข่ายสตรีพิการสากล</p>
<p>5.3 ขจัดการปฏิบัติที่เป็นอันตรายทั้งหมด เช่น การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควร และโดยการบังคับ</p>				

เป้าหมายย่อย ตัวชี้วัดที่	หน่วยงาน รับผิดชอบ	กลไกการขับเคลื่อน		
		ระดับชาติ	ระดับกระทรวง	ระดับพื้นที่
<p>และการขลิบอวัยวะเพศหญิง</p> <p>5.3.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 และ 18 ปี</p> <p>5.3.2 สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง อายุระหว่าง 15-49 ปี ที่ได้รับการขลิบ/เฉือนอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ</p>				
<p>5.4 ยอมรับและให้คุณค่าการดูแลและการทำงานบ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้าง โดยการจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนการแบ่งภาระความรับผิดชอบร่วมกัน ภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ</p> <p>5.4.1 สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้าน และงานดูแลคนในครัวเรือนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และถิ่นที่อยู่</p>	(1) สำนักงานสถิติแห่งชาติ	-	(1) คณะกรรมการจัดระบบสถิติในประเทศไทย	(1) คณะกรรมการสถิติจังหวัด
<p>5.5 ประกันการมีส่วนร่วมของผู้หญิงอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ และโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำในทุกๆระดับในการตัดสินใจทางการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ</p>	(1) สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(1) คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	-

เป้าหมายย่อย ตัวชี้วัดที่	หน่วยงาน รับผิดชอบ	กลไกการขับเคลื่อน		
		ระดับชาติ	ระดับกระทรวง	ระดับพื้นที่
<p>5.5.1 สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งใน</p> <p>(ก) รัฐสภา และ (ข) การปกครองท้องถิ่น</p> <p>(ก) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง</p> <p>ส.ว. และ ส.ส.</p> <p>(ข) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง</p> <p>ใน อบจ. และ อบต.</p> <p>5.5.2 สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่ง</p> <p>ในตำแหน่งบริหารใน</p> <p>(ก) ภาคราชการพลเรือนสามัญ</p> <p>(ข) ภาคราชการตำรวจ</p> <p>(ค) ภาคราชการตุลาการ และ</p> <p>(ง) ภาคราชการอัยการ</p>	<p>ปกครอง</p> <p>ส่วนท้องถิ่น</p> <p>(2) กรมส่งเสริม</p> <p>การปกครอง</p> <p>ส่วนท้องถิ่น</p>			
<p>5.6 ประกันการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญ</p> <p>พันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ได้ตกลง</p> <p>ตามแผนปฏิบัติการของการประชุมระหว่างประเทศว่า</p> <p>ด้วยเรื่องประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการ</p> <p>ปักกิ่ง และเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวน</p> <p>ดังกล่าว</p>	<p>(1) กรมอนามัย</p>	<p>(1) คณะกรรมการพัฒนา</p> <p>อนามัยการเจริญพันธุ์</p> <p>แห่งชาติ</p> <p>(2) คณะกรรมการป้องกัน</p> <p>และแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์</p> <p>ในวัยรุ่น</p>	<p>(1) คณะกรรมการอนามัย</p> <p>แม่และเด็กแห่งชาติ</p>	<p>(1) คณะอนุกรรมการป้องกัน</p> <p>และแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์</p> <p>ในวัยรุ่นระดับจังหวัด และ</p> <p>กรุงเทพมหานคร</p>

เป้าหมายย่อย ตัวชี้วัดที่	หน่วยงาน รับผิดชอบ	กลไกการขับเคลื่อน		
		ระดับชาติ	ระดับกระทรวง	ระดับพื้นที่
<p>5.6.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปี ที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง บนพื้นฐานของการได้รับข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า</p> <p>5.6.2 จำนวนประเทศที่มีกฎหมาย และกฎระเบียบที่ประกันว่าผู้หญิง และผู้ชายที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เข้าถึงข้อมูล การศึกษา และการดูแลด้านสุขภาวะทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์</p>				
<p>5a ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าถึงกรรมสิทธิ์ การถือครอง การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศ</p> <p>5.a.1 (a) สัดส่วนของจำนวนประชากรในภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามเพศ และ</p> <p>(b) สัดส่วนของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิถือครองที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามประเภทของการครอบครอง</p>	<p>(1) กระทรวงมหาดไทย</p> <p>- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>(2) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>- สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร</p> <p>- สำนักงานสถิติแห่งชาติ</p>	<p>(1) คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ</p> <p>(2) คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (คปก.)</p>	<p>(1) คณะกรรมการจัดระบบสถิติในประเทศไทย</p>	<p>(1) คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัด</p> <p>(2) คณะกรรมการสถิติจังหวัด</p>

เป้าหมายย่อย ตัวชี้วัดที่	หน่วยงาน รับผิดชอบ	กลไกการขับเคลื่อน		
		ระดับชาติ	ระดับกระทรวง	ระดับพื้นที่
5.a.2 สัดส่วนของประเทศที่มีกรอบกฎหมาย (รวมถึงกฎจารีตประเพณี) ที่ประกันความเท่าเทียมของผู้หญิงในสิทธิการเป็นเจ้าของหรือครอบครองที่ดิน				
5b สร้างเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมพลังแก่ผู้หญิง 5.b.1 สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่จำแนกตามเพศ	(1) สำนักงานสถิติแห่งชาติ	-	(1) คณะกรรมการจัดระบบสถิติในประเทศไทย	(1) คณะกรรมการสถิติจังหวัด
5c รับรองและสร้างเสริมนโยบายที่ดี และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกกระดับ 5.c.1 สัดส่วนของประเทศที่มีระบบติดตาม และการจัดสรรงบประมาณสาธารณะ เพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังผู้หญิง	(1) รัฐสภา (2) สำนักงบประมาณ (3) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว	(1) คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ กลุ่มชาติพันธุ์ และผู้มีความหลากหลายทางเพศ (2) คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.) (3) คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ (สทพ.)	(1) คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาสถานภาพสตรี (กสส.) (2) คณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 5	(1) ศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน (ศพค.) (2) ศูนย์ประสานงานด้านเด็กและสตรีในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศปตส.)

4. การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

โดยใช้หลักการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่ส่งผลให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามหลักความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (XYZ)

นโยบายที่สนับสนุนการขับเคลื่อน SDGs 5	กฎหมาย/ระเบียบที่สนับสนุนการขับเคลื่อน	กลไกและเครื่องมือที่สนับสนุนการขับเคลื่อน	ระบบข้อมูลสารสนเทศที่สนับสนุนการขับเคลื่อน	การปรับเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างเพศ	การเสริมพลังผู้หญิงและสร้างความเสมอภาคระหว่างเพศ
<p>★ นโยบายรัฐบาลที่ชัดเจนและเอื้อต่อการขับเคลื่อน SDGs 5</p> <p>★ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการกำหนดนโยบายเพื่อตอบสนองต่อนโยบายของรัฐบาล</p> <p>★ กำหนดแผนการเปลี่ยนนโยบายสู่การปฏิบัติ</p> <p>★ กำกับ ติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบาย</p> <p>★ ประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย</p>	<p>★ กำหนดมาตรการเพื่อบังคับใช้/สนับสนุนการปฏิบัติตามกฎหมาย/ระเบียบที่มีอยู่แล้วซึ่งเอื้อต่อการขับเคลื่อน SDGs 5</p> <p>★ ทบทวนกฎหมาย/ระเบียบที่ล้าสมัย หรือเป็นอุปสรรคในการขับเคลื่อนฯ</p> <p>★ ผลักดันให้มีกฎหมาย/ระเบียบใหม่ที่สนับสนุนการขับเคลื่อนฯ</p>	<p>★ กำหนดกลไกระดับชาติที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลการขับเคลื่อนฯ ที่ชัดเจน มีเอกภาพ</p> <p>★ กำหนดกลไกการขับเคลื่อนเป้าหมายย่อยทุกเป้าหมายที่ชัดเจน</p> <p>★ กำหนดแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนฯ</p> <p>★ ผลักดันการจัดเก็บข้อมูลจำแนกเพศ</p> <p>★ ผลักดันการจัดทำงบประมาณที่คำนึงถึงมิติเพศภาวะ (Gender Responsive Budgeting)</p> <p>★ กำหนดมาตรการเพื่อ</p>	<p>★ กำหนดนิยามของคำสำคัญที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน</p> <p>★ กำหนดหน่วยงานรับผิดชอบอย่างชัดเจนในการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดเก็บข้อมูลตามตัวชี้วัด - ประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล - จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัด - เผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ <p>★ สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานด้านข้อมูลอย่างจริงจัง</p>	<p>★ ส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ด้านความเสมอภาคระหว่างเพศใน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัว - ระบบการศึกษา - ภาครัฐ - ภาคการเมือง - ภาคพลเมือง <p>★ เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อความเสมอภาคระหว่างเพศใน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัว - ระบบการศึกษา - ภาครัฐ - ภาคการเมือง - ภาคพลเมือง - การบริการสาธารณะ 	<p>★ ขจัดความรุนแรงต่อสตรีและเด็กหญิง</p> <p>★ ขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีและเด็กหญิง</p> <p>★ เสริมสร้างศักยภาพของสตรีในด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สุขภาพ - เศรษฐกิจ - การเมือง - ภาวะผู้นำ การบริหารและการตัดสินใจ - วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญา <p>★ การสร้างภาคีความร่วมมือในการขับเคลื่อนฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาครัฐ - องค์กรพัฒนาเอกชน - ภาคธุรกิจเอกชน - ภาคประชาสังคม

นโยบายที่สนับสนุน การขับเคลื่อน SDGs 5	กฎหมาย/ระเบียบ ที่สนับสนุนการขับเคลื่อน	กลไกและเครื่องมือ ที่สนับสนุนการขับเคลื่อน	ระบบข้อมูลสารสนเทศ ที่สนับสนุนการขับเคลื่อน	การปรับเจตคติด้าน ความเสมอภาคระหว่างเพศ	การเสริมพลังผู้หญิงและสร้าง ความเสมอภาคระหว่างเพศ
		สนับสนุนการขับเคลื่อน ☆ ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้าง องค์ความรู้อย่างเป็นระบบ			☆ สนับสนุนงบประมาณ ใน การขับเคลื่อนฯ

5. ภาคิการพัฒน - ระบุเครือขายการพัฒนเพื่อการขับเคลื่อน SDGs อาทิ (1) ภาคเอกชน (2) ภาควิชาการ (3) ภาคประชาสังคม และ (4) ภาคิการพัฒนาระหวางประเทศ
และกำหนดลักษณะการมีส่วนร่วมและผลลัพธ์ที่คาดหวังจากภาคิแต่ละกลุม

เครือข่าย	รายชื่อหน่วยงาน	รายละเอียดและลักษณะการมีส่วนร่วม	ผลลัพธ์ที่คาดหวัง
❶ ภาคเอกชน/องค์กรพัฒนาเอกชน	<ul style="list-style-type: none"> - สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ - สมาคมสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย - มูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน - มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล - สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมาย - สหพันธ์สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพแห่งประเทศไทย - เครือข่ายผู้ประกอบการอาเซียน ประเทศไทย (AWEN Thailand) 	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากร - องค์ความรู้ - เครือข่าย - การดำเนินงาน - งบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> - สตรีได้รับการพัฒนาศักยภาพ - สตรีมีสถานภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี - ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายตาม SDG5
❷ ภาควิชาการ	<ul style="list-style-type: none"> - สถาบันการศึกษาของรัฐ - สถาบันการศึกษาเอกชน 	- ความร่วมมือเชิงวิชาการ	- องค์ความรู้ที่เชื่อถือได้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานได้
❸ ภาคประชาสังคม	- เครือข่าย/องค์กรชุมชน/ภาคประชาชน	เหมือนข้อ ❶	เหมือนข้อ ❶
❹ ภาคีการพัฒนาระหว่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ (UN organization dedicated to gender equality and the empowerment of women: UN WOMEN) - โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (United Nations Development Programme: UNDP) - คณะกรรมการอาเซียนด้านสตรี (ASEAN Committee on Women: ACW) - คณะกรรมาธิการอาเซียนเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก (ASEAN Commission on the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children: ACWC) - เครือข่ายผู้ประกอบการสตรีอาเซียน (ASEAN Women Entrepreneurs Network: AWEN) 	เหมือนข้อ ❶	เหมือนข้อ ❶

6. การติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน : การติดตามการดำเนินงานของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องประจำปี และการพัฒนาระบบติดตามเพื่อติดตามการดำเนินงานของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ : ควรมีการวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) ของการขับเคลื่อนเป้าหมายที่ห้าเพื่อค้นหาโอกาสในการดำเนินงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิง

SDGs	SDG Targets	เป้าหมายหลัก/เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	สถานะข้อมูล 2563	ค่าเป้าหมายและหมวดหมาย		แผนการดำเนินงาน
					2568	2573	
5	บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่สตรีและเด็กหญิง						
	5.1	ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกพื้นที่	5.1.1 ส่งเสริม บังคับใช้ และติดตามตรวจสอบความเสมอภาค และการไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศไม่ว่าจะมีกรอบกฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ก็ตาม		มีกฎหมายและกระบวนการในการติดตาม	มีกฎหมายและกระบวนการในการติดตาม	การติดตามผลการดำเนินการตาม พรบ. ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558
	5.2	ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัว รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบอื่น	5.2.1 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อยู่ร่วมกับคู่อริ และถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่อริปัจจุบัน หรือคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ		ไม่สามารถกำหนดได้เนื่องจากไม่มีสถิติฐานข้อมูลเดิม	ไม่สามารถกำหนดได้เนื่องจากไม่มีสถิติฐานข้อมูลเดิม	ได้หารือเบื้องต้นกับ สสส. ในการจัดการสำรวจสถานการณ์ความรุนแรงต่อสตรีทั่วประเทศ (prevalence survey)
			5.2.2 สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่อริ ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และสถานที่เกิดเหตุ		ไม่สามารถกำหนดได้เนื่องจากไม่มีสถิติฐานข้อมูลเดิม	ไม่สามารถกำหนดได้เนื่องจากไม่มีสถิติฐานข้อมูลเดิม	

SDGs	SDG Targets	เป้าหมายหลัก/เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	สถานะข้อมูล 2563	ค่าเป้าหมายและหมวดหมาย		แผนการดำเนินงาน
					2568	2573	
	5.3	ขจัดการปฏิบัติที่เป็นอันตรายทั้งหมด เช่น การแต่งงานในเด็ก ก่อนวัยอันควรและโดยการบังคับ และการขลิบอวัยวะเพศหญิง	5.3.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 ปี	ร้อยละ 3.3	ร้อยละ 2.25	ร้อยละ 1.5	
			สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20-24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 ปี 18 ปี	ร้อยละ 20.0	ร้อยละ 15	ร้อยละ 10.1	
	5.4	ยอมรับและให้คุณค่าการดูแลและการทำงานบ้านที่ไม่ได้รับค่าจ้าง โดยการจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน และนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนการแบ่งภาระความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัวตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ	5.4.1 สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้านและงานดูแลคนในครัวเรือนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และถิ่นที่อยู่	สัดส่วนการทำงานบ้านของผู้หญิงมีแนวโน้มลดลง 15% ชั่วโมง (จากฐานข้อมูลเดิมปี 2558 เช่น ผู้หญิงควรลด 0.39 ชั่วโมง ผู้ชายควรเพิ่ม 0.48)	สัดส่วนการทำงานบ้านของผู้หญิงและผู้ชายมีสัดส่วนที่เท่ากัน	หมายเหตุ : คำว่า สัดส่วนทำให้เกิดความยากในการทำ template เพราะไม่มี base line ต้องเชิญสถิติมาหาหรืออีกครั้ง	
	5.5	ประกันการมีส่วนร่วมของผู้หญิงอย่างเต็มที่	5.5.1 สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งใน (ก) รัฐสภา และ (ข) การปกครองท้องถิ่น				

SDGs	SDG Targets	เป้าหมายหลัก/เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	สถานะข้อมูล 2563	ค่าเป้าหมายและหมวดหมู่		แผนการดำเนินงาน
					2568	2573	
		และมีประสิทธิผล และโอกาสที่เท่าเทียม ในการเป็นผู้นำในทุกระดับในการตัดสินใจทางการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ	(ก) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง ส.ว.	26 คน (10.4%)			
			สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง ส.ส.	78 คน (15.7%)			
			(ข) สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน อบจ.	6 คน (7.89%)			
			สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน อบต.	327 คน (6.32%)			
			5.5.2 สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งบริหารใน				
			(ก) ภาคราชการพลเรือนสามัญ	189 คน			
			(ข) ภาคราชการตำรวจ	585 คน			
			(ค) ภาคราชการตุลาการ	2 คน			
			(ง) ภาคราชการอัยการ	7 คน			

SDGs	SDG Targets	เป้าหมายหลัก/เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	สถานะข้อมูล 2563	ค่าเป้าหมายและหมวดหมาย		แผนการดำเนินงาน
					2568	2573	
	5.6	<p>ประกันการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ได้ตกลงตามแผนปฏิบัติการของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยเรื่องประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่ง และเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนดังกล่าว</p>	<p>5.6.1 สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15-49 ปี ที่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง บนพื้นฐานของการได้รับข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และอนามัยเจริญพันธุ์</p>		เป้าหมายไม่มีความชัดเจน ยังไม่สามารถกำหนดได้	เป้าหมายไม่มีความชัดเจน ยังไม่สามารถกำหนดได้	
			<p>5.6.2 จำนวนประเทศที่มีกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่ประกันว่าผู้หญิง และผู้ชายที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป เข้าถึงข้อมูล การศึกษา และการดูแลสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์</p> <p>หมายเหตุ : ค่าเป้าหมายตัวนี้ เป็น มี กับไม่มี อาจระบุจำนวนกฎหมาย/นโยบาย</p>		มี	มี	

SDGs	SDG Targets	เป้าหมายหลัก/เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	สถานะข้อมูล 2563	ค่าเป้าหมายและหมวดหมู่		แผนการดำเนินงาน
					2568	2573	
	5.a	ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้าถึงกรรมสิทธิ์ การถือครอง การควบคุมที่ดิน และทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศ	5.a.1 (a) สัดส่วนของจำนวนประชากรในภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามเพศ (b) สัดส่วนของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิถือครองที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามประเภทของการครอบครอง	ชาย 4,760,907 คน หญิง 6,006,930 คน			
			5.a.2 สัดส่วนของประเทศที่มีกรอบกฎหมาย (รวมถึงกฎจารีตประเพณี) ที่ประกันความเท่าเทียมของผู้หญิงในสิทธิการเป็นเจ้าของหรือครอบครองที่ดิน		มีนโยบายหรือการดำเนินงาน ที่ส่งเสริมความเท่าเทียมของผู้หญิงในการถือครองที่ดิน		

SDGs	SDG Targets	เป้าหมายหลัก/เป้าหมายย่อย	ตัวชี้วัด	สถานะข้อมูล 2563	ค่าเป้าหมายและหมวดหมู่		แผนการดำเนินงาน
					2568	2573	
	5.b	สร้างเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อส่งเสริมพลังแก่ผู้หญิง	5.b.1 สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเพศ	ชาย ร้อยละ 48.8 หญิง ร้อยละ 51.2	ความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชาย ไม่เกินร้อยละ 5	ความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชาย ไม่เกินร้อยละ 5	
			5.b.p สัดส่วนในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต จำแนกตามเพศ	ชาย ร้อยละ 67.8 หญิง ร้อยละ 65.6	ความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชาย ไม่เกินร้อยละ 5	ความแตกต่างของเพศหญิงและเพศชาย ไม่เกินร้อยละ 5	
	5.c	รับรองและสร้างเสริมนโยบายที่ดี และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ	5.c.1 สัดส่วนของประเทศที่มีระบบติดตาม และการจัดสรรงบประมาณสาธารณะ เพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศ และเสริมพลังผู้หญิง <u>ประเทศไทยกำหนดเพิ่มเติม</u> 5.c.2 สัดส่วน/จำนวนหน่วยงานที่มีการจัดทำข้อมูลจำแนกเพศ 5.c.3 จำนวนหน่วยงานที่มีการจัดทำข้อมูลจำแนกเพศ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ 5.c.4 ร้อยละของหน่วยงานที่มีการจัดทำ GRB		ให้มีกระบวนการ/กลไก/การประชุมในการติดตามการดำเนินงานต่อไป	ให้มีกระบวนการ/กลไก/การประชุมในการติดตามการดำเนินงานต่อไป	

บรรณานุกรม

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 ประจำปี 2561.

กรกิต ชุ่มกรานต์ และคณะ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. การสำรวจสถานะเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทประเทศไทย

และทางเลือกมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ สังคม และกฎหมาย. 2560.

กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ. ข้อมูลสถิติคนหางานที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปทำงานต่างประเทศ สถิติรายปี 2563.

กระทรวงสาธารณสุข. กรมอนามัย. สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์. รายงานประจำปี 2562.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กองพัฒนาข้อมูลและตัวชี้วัดสังคม (กขส.). รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและ
เหลื่อมล้ำของประเทศไทย ปี 2562.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี 2561.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. ข้อมูลจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร (ไตรมาส 3).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2562.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ.2561 (ไตรมาส 1).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. กองสถิติพยากรณ์. การสำรวจการทำงานของเด็กในประเทศไทย พ.ศ. 2561.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2561.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. สถิติการศึกษาของประเทศไทย ปี 2559-2560.

คณะอนุกรรมการสถิติสาขาหญิงและชายและคณะทำงานสถิติสาขาหญิงและชาย. แผนพัฒนาสถิติ สาขาหญิงและชาย ฉบับที่ 1 พ.ศ.2557 - 2558.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. การสำรวจภาวะการทำงานของประชากรที่วาระชาอาณาจักร ไตรมาสที่ 2 : เมษายน-มิถุนายน 2563.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. บทสรุปผู้บริหารสำมะโนการเกษตร พ.ศ. 2556 ที่วาระชาอาณาจักร. สืบค้นจาก

<http://www.nso.go.th/sites/2014/Documents/Agri/2556/summary/Executive-Summary-56.pdf>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. กองสถิติเศรษฐกิจ. การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน

พ.ศ. 2561 (ไตรมาส 1)

สำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย. ระเบียบคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยว่าด้วยการสมรส (นิกาค์) บุคคลที่มี

อายุต่ำกว่า 17 ปี พ.ศ. 2561

สำนักงานกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง. องค์การแรงงานระหว่างประเทศ. งานบ้าน-งานที่มีคุณค่า: คู่มือสำหรับแรงงานทำงานบ้านในประเทศไทย/

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ. การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2558-2559

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สำนักสถิติพยากรณ์. กลุ่มสถิติแรงงาน. การสำรวจการใช้เวลาของประชากร พ.ศ.2558

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. สำนักสถิติพยากรณ์. กลุ่มสถิติแรงงาน. สรุปผลที่สำคัญการทำงานของสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2562

BertelsmannStiftung. Sustainable Development Report 2020. สืบค้นจาก <https://sdgindex.org/reports/sustainable-development-report-2020/>

GrantThornton. Women in Business 2020 Report: Thailand's Private Sector Leads the Way, While Government Still Lags Behind Despite

Minor Improvements. สืบค้นจาก <https://www.grantthornton.co.th/press-releases/press-release-2020/women-in-business-2020-report2/>

UNITED NATIONS DEVELOPMENT PROGRAMME. Gender Inequality Index (GII).

สืบค้นจาก <http://hdr.undp.org/en/content/gender-inequality-index-gii>

UN WOMEN. Adopted at the Fourth World Conference on Women. Beijing Declaration Platform for Action. สืบค้นจาก

https://www.unwomen.org/~media/headquarters/attachments/%20sections/csw/pfa_e_final_web.pdf

UN WOMEN. THE BEIJING DECLARATION AND PLATFORM FOR ACTION TURNS 20. สืบค้นจาก

https://www2.unwomen.org/~media/headquarters/%20attachments/sections/library/publications/2015/sg%20report_synthesis-en_web.pdf?v=1&d=20150226T215547